BAĞIŞLAMAK

TANRININ MERHAMETİNİ YANSITMAK

YAŞAM İÇİN 31 GÜNLÜK
RUHSAL OKUMALAR

HAYLEY SATROM

B A Ğ I Ş L A M A

YAŞAM İÇİN 31 GÜNLÜK
RUHSAL OKUMALAR SERİSİ

Deepak Reju

Seri Editörü

B A Ğ I Ş L A M A

TANRI'NIN MERHAMETİNİ YANSITMAK

HAYLEY SATROM

KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI

KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
info@karanliktanisiga.com
www.karanliktanisiga.com
Tel: (0212) 567 89 93

Kitap: Bağışlama / Tanrı'nın Merhametini Yansıtmak
Özgün Adı: Forgiveness
Yazar: Hayley Satrom
Çevirmen: Levent Kınran
Editör: Samet Şahin
Mizanpaj: Aysun Alsancak

Bu kitabın düzeltme işlemleri Karanlıktan Işığa Yayınları tarafından yapılmıştır.

ISBN: 978-605-70441-4-3

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

© 2020 by Hayley Satrom. All rights reserved. Originally published by P&R Publishing Company. Translated and printed by permission.
Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
Mart 2022

İÇİNDEKİLER

Bu Ruhsal Okumalar İçin İpuçları 9
Giriş 11

Tanrı Bizi Bağışlar 15
1. Gün: Rab'bin İyiliklerini Unutmayın 17
2. Gün: Tanrı'nın Sevgisine İnanın 19
3. Gün: Tanrı'nın Karşılıksız Lütuf Armağanına Güvenin 21
4. Gün: Baba'nın Şefkatini Bilmek 23
5. Gün: Tanrı'nın Tövbenizden Ötürü Duyduğu Sevince Katılın 25

Tanrı Bize Bağışlamanın Nasıl Bir Şey Olduğunu Gösterir 27
6. Gün: Bağışlamak Mümkündür 29
7. Gün: Bağışlamak İman Doludur 31
8. Gün: Bağışlamak Adaletsizdir 33
9. Gün: Bağışlamak Tanrı'ya Güvenmektir 35
10. Gün: Bağışlama Süreklidir 37
11. Gün: Bağışlamak Borcu İptal Etmektir 39
12. Gün: Bağışlama Zorunludur 41
13. Gün: Bağışlamak Sevmektir 43
14. Gün: Bağışlamak Alçakgönüllülüktür 45

Tanrı Bize Bağışlamayı Öğretir 47
15. Gün: Düşüncelerinizi Mesih'e Odaklayın 49
16. Gün: Dua 51
17. Gün: Yüreğinizi Yoklayın 53
18. Gün: Kinin Kökünü Söküp Atın 55
19. Gün: Yargıyı Tanrı'ya Bırakın 57

20. Gün: İlk Önce Hoş Görmeyi Düşünün 59
21. Gün: Yüzleşme/Yüzleştirme 61
22. Gün: Sabırlı Olun 63
23. Gün: Düşmanınızı Sevin 65
24. Gün: İntikamı Rab'be Bırakın 67
25. Gün: Tanrı'ya Yakarmak 69

Tanrı Bağışlamamıza Yardım Eder 71
26. Gün: Tanrı'nın Ruhu Sizi Güçlendirir 73
27. Gün: İsa Hâlinizden Anlıyor 75
28. Gün: Tanrı'nın Tesellisi Size Bereket Olur 77
29. Gün: İsa Size Rahat Verir 79
30. Gün: Tanrı'nın Gücü Size Yeter 81
31. Gün: Mesih'in Zaferi Sizi Sağlama Alır 83

Sonuç 85
Teşekkürler 88
Ek 89
Notlar 91
Bu Yolculuk İçin Önerilen Kaynaklar 93

Hayley bağışlama üzerine harika bir ruhsal okuma kaleme almış. Onun kişisel öyküleri, birçok metinle iç içe geçmiş ve seçtiği ayetlerle fevkalade bağ kurmuş. Zor bir konuyu lütuf ve gerçekle ele alıyor. Bence bu ruhsal okuma, bağışlamayla mücadele edenlere gerçekten yardımcı olacaktır ve kitabını içtenlikle tavsiye ediyorum!

—**Julie Ganschow**, Yazar, *Seeing Depression through the Eyes of Grace;* Müdür, Reigning Grace Counseling Center, Kansas City, Missouri

Hayley Satrom, *Bağışlama: Tanrı'nın Merhametini Yansıtmak* adlı eserinde bizi Mesih'in yaşam değiştiren lütfuna davet ediyor. Tanrı'nın lütfunu yaşamamıza yardımcı olan Hayley, Mesih'in lütfunu başkalarına vermemiz için bizi teşvik ediyor ve güçlendiriyor. Bu kısa bir okuma olduğu hâlde, gerçek yaşama uygulanan teolojik gerçeklerle doludur. Hayley'nin yazdıklarında hiçbir yapmacıklık yok – bağışlamanın bedel içeren lütfundan samimiyetle ve bilgelikle söz ediyor.

—**Bob Kellemen**, Yazar, *Gospel-Centered Marriage Counseling: An Equipping Guide for Pastors and Counselors*

Kültürümüzün görgülü ahlaksızlığa doğru alçalışıyla birlikte, bağışlama daha da hayati hâle gelmiştir. Hayley'nin ruhsal okuması sizin, kiliseyi bile kine sürüklemekte olan artan alınganlıktan kurtulmanıza yardımcı olacaktır. İsa sizi Hayley aracılığıyla bereketlesin!

—**Paul Miller**, Yetkili Müdür, seeJesus.net; Yazar, *A Praying Life*

Hayley Satrom, Kutsal Kitap'a göre bağışlama gibi hassas bir konuyu açık, sevgi dolu ve pratik bir şekilde ele almakta olan armağan sahibi bir yazar. Kutsal Kitap'a dayalı bağışlamanın tanımıyla başlıyor ve ardından bağışlamanın zorluğunu ve Tanrı'nın bize yönelik sevgisinde nasıl sürekli olarak örneklendiğini irdeliyor. Bireyler ve çiftlerle kilise ortamında on dokuz yıldan fazladır yaptığım çalışmalarda, bağışlama konusu hemen her duruma girmişti. Hayley biraz kendisinin etkili öyküsünü paylaşıyor, Kutsal Kitap karakterlerinin öykülerini kullanıyor ve Tanrı'nın Sözü'nü paylaşarak lütuf, merhamet ve bağışlamayla mücadele eden kişilere yardımcı oluyor. Bu kitap, danışmanlarımız ve danışmanlık verdiğimiz kişiler için başvurulacak bir kaynak olacak.

—**Joanne Owens**, Danışmanlık Müdürü, Immanuel Bible Kilisesi, Springfield, Virginia

Bağışlamanın özünü yalnızca Müjde'de açıklanan Kurtarıcı'nın yüreğine bakarak kavramaya başlayabilirsiniz. Kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına sadece Mesih'te, O'nun lütfunun zenginliği uyarınca ve O'nun kanıyla sahip olmaktayız. Hayley Satrom, *Bağışlama* adlı eserinde karşılıksız ve tam olarak bağışlanma müjdesine hayran kalmamızı sağlayarak, bize karşı günah işlemiş olanları bağışlamamız için bizi harekete geçiriyor. Hayley okurlarıyla yan yana bilgece yürüyerek, Kutsal Yazılar'a göre bağışlamanın ne olduğunu ve başkalarını bağışlamamız için Tanrı'nın bize nasıl yardımcı olduğunu gösteriyor. Bu ruhsal okumanın bana yararı dokundu ve başkalarına da zevkle tavsiye ediyorum.

—**Nick Roark**, Pastör, Franconia Baptist Kilisesi, Alexandria;
Yazar, *Biblical Theology: How The Church Faithfully Teaches the Gospel*

Bu Ruhsal Okumayı Okumanın İpuçları

Evliliğimizin ilk döneminde, bir kasaba evinin üst katında, tek odalı küçük bir dairede yaşıyorduk. Ne zaman yağmur yağsa, çatıdaki çatlaklardan tavanımıza su sızar, oradan da yere damlardı. Dairenin farklı yerlerine kovalar koyar, suyun damla damla akmasını seyrederdim. Büyük kovalar koyduğum için, *"Bunların dolması bayağı zaman alır"* diye düşünürdüm. Su birikirken kovaların nasıl çabucak dolduğunu ve yeterince dikkat etmediğimde taştığını görüp şaşakalırdım.

Bu ruhsal okuma, tıpkı kovayı dolduran yağmura benziyor. Zaman geçtikçe, yavaş yavaş etki büyümektedir. Her gün birkaç ayet. Damla. Damla. Damla. Her gün susuz kalmış ruhunuzu doyuracak birkaç damla ayet.

Biz Kutsal Yazılar'la başlıyoruz. Tanrı'nın Sözü güçlüdür. Aslında bütün evrendeki en etkili güçtür.[1] Kralların yüreklerini değiştirir, düşkünleri teselli eder ve körlerin ruhsal gözünü açar. Yaşamları değiştirir ve alt üst eder. Kutsal Kitap'ın Tanrı'nın kendi sözleri olduğunu biliyoruz ve bu yüzden Kutsal Kitap'ı bizzat O'nu tanımak için okuyor ve inceliyoruz.

Kutsal Yazı çalışmamız uygulama içermektedir. Teoloji, yaşam tarzımızı değiştirmelidir. Söz'ü kendi savaşınızla ilişkilendirmeniz çok önemlidir. Her okuma, üzerinde düşünme sorularını ve uygulamaya yönelik bir öneriyi içeriyor. Eğer soruları yanıtlarsanız ve uygulamaya yönelik alıştırmaları yaparsanız, bu deneyimden çok daha fazlasını alacaksınız. Bunları atlamayın. Kendi ruhunuz için bunları yapın.

Kutsal Yazı çalışmamız ibadet İçerir. Bu günaha düşmüş dünyada denemelerle, acılarla, ağrılarla, çatışmalarla, öfkeyle ve bir hayli karmaşık durumlarla yüzleşiriz. Bağışlamak zor olabilir. Bu başlı başına bir mücadele olabilir. Yüreğin işleri çetin işlerdir. Bir başkasının günahlarının ve hatalarının yükümlülüğüne ve akılsızlığına katlandığımız sırada, yanlışları içtenlikle bağışlayabilmek için yüreğin gayreti gerekir. Bağışlamada isteksizlik, yüreği zehirler ve çabucak gücenmeye ve öfkeye dönüşür. Kutsal Yazılar'da bağışlamakla ilgili buyruklar (bkz. Mat. 6:12; Ef. 4:32) ve bağışlamamakla ilgili uyarılar vardır (bkz. Mat. 18:21-35). Bu nedenle, Yuhanna'nın uyarısına dikkatlice kulak vermemiz gerekir: "'Tanrı'yı seviyorum' deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez" (1.Yu. 4:20). Eğer kardeşinizden nefret ediyor

ve bağışlamak istemiyorsanız, bu sizin Rab'le ilişkinize engel olur. Bağışlamamak bir ibadet sorunudur.

Tanrı'nın bizim günahlarımızı bağışlaması fark yaratır mı? Mesih bizim bağışlamamıza yardımcı olabilir mi? Hristiyanlar olarak bizler, önce Mesih bizi bağışladığı için bağışlıyoruz. Umudumuzun temeli budur. Mesih yaralı ve öfkeli yüreklerimize yeniden yön vererek Müjdesi'nin zenginliğinden ötürü bağışlamamıza yardımcı olabilir. Özellikle tanıdığınız ve sevdiğiniz birini bağışlamada güçlük çekiyorsanız, bu iyi haberdir.

Bu ruhsal okumaları yararlı bulursanız (ki bulacağınıza inanıyorum), hayatınızın farklı dönemlerinde tekrar okuyun. Gelecek ay okuyup tamamlayın ve İsa'nın acılarınızda size nasıl teselli ve umut getirdiğini kendinize hatırlatmak için bir yıl sonra tekrar dönüp okuyun.

Bu ruhsal okumanın amacı, bir bağışlama rehberi sunmak *değildir*. Bu amaçla yazılmış olan güzel kitaplar var. Onları satın alın ve faydalanın. Bu kitabın sonunda çeşitli kaynaklar göreceksiniz.

Şimdilik bu kadarı yeterli. Başlayalım.

Deepak Reju

Giriş

Dorothy Holloway'i duydunuz mu? Onun öyküsü, hayal edilemeyecek bir bağışlama öyküsüdür.

Dorothy ergen yaştaki oğlu Brian'ı, anlamsız bir suç nedeniyle, bir kız kavgası yüzünden başka bir genç tarafından vurulduğu gün kaybetti. Brian'ın ölümünü takip eden on beş yıl boyunca, Dorothy'nin öfkesi ve çaresizliği o kadar büyüktü ki, kendi tabiriyle "kişisel bir keder cehenneminde" boğuldu.

Ne var ki sonunda, kırık yürekli bu anne Tanrı'nın bağışlama gücünü keşfetti. "Tanrı yüreğimi bağışlamayla doldurduğunda, nihayet nefes alabiliyordum" dedi.

Dorothy, 3 Aralık 2014'te, o sırada hâlâ cezaevinde yatmakta olan oğlunun katili James'e bir mektup yazdı. Dorothy, onu bağışlamak için Tanrı'nın kendisine lütuf gösterdiğini açıkladı. Meğerse James de, oğlunu öldürdüğü için Tanrı'dan Dorothy'nin kendisini bağışlaması için onu güçlendirmesini diliyormuş. Nitekim kendisi şöyle demiş: "Ondan o mektubu aldığım zaman Tanrı'nın benim dualarımı duyduğunu biliyordum."

Ardından umulmadık bir barışma yaşanıyor. Dorothy ve James birbirlerine sık sık mektup yazıyorlar ve Dorothy de James'i cezaevinde düzenli olarak ziyaret ediyor. James şimdi Dorothy'e "Anne" diye hitap ediyor. İnsanlar Dorothy'e bunun nasıl mümkün olduğunu sorduklarında, omuz silkiyor ve sakin bir şekilde, "Ben onun… *Mesih'te* annesiyim. O da benim… *Mesih'te* oğlum" diyor.[1]

Dorothy'nin kendi oğlunun katilini bağışlayabilmesi, Tanrı için hiçbir şeyin imkânsız olmadığını bize hatırlatmaktadır (bkz. Mat. 19:26). Yaşayan ve Tanrı'nın bütün çocuklarında işlev gören Tanrı'nın Ruhu sayesinde etkili bir şekilde bağışlamanın mümkün olduğuna dair heyecan verici bir örnektir bu.

Bağışlamanın Güçlüğü

Dorothy'nin öyküsü, onun gibi radikal bir şekilde bağışlayabileceğinizi düşündürüyor mu?

Bağışlamak güçtür. "Seni bağışlıyorum" deriz ama hemen sonrasında kinle dolu sözler söyleriz. Bize karşı kötülük yapan kişiyi sevmek için kendimizi zorlarız ama o kişi acı çektiğinde içimizden sevinir ya da başarılı olduğunda hayal kırıklığı duyarız. Acı verici insanlardan uzak durmak, onları bağışlamaktan daha kolay gelir bize. Bazen bize karşı suç işleyen kişilere saldırmak ya da arkalarından iftira atmak için ayartılırız. Ama bağışlamak? Bağışlamayı arzulasak bile, bunu gerçekten yapmak bize olanaksız görünür.

Eğer bu mücadele size tanıdık geliyorsa, yalnız değilsiniz. Bağışlamak, danışmanlık ofisimde gördüğüm en yaygın mücadelelerden biridir. İlişkilerde yara almaktan kaçınabilen kimse yoktur. Ne eşler, ne ana babalar, ne çocuklar, ne kardeşler, ne arkadaşlar, ne de eski partnerler ilişkilerinde bundan kaçabilir. Tanrı bizi birbirimizle ilişki içinde yaşamamız için yarattığı ve ilişkiler iyi olduğu hâlde, bu dünyanın günaha düşmüş hâli birbirimize olan yaklaşımımızı lekeler. Etrafımızdaki insanları bencilce yaralarız ve başkaları da bencilce bizi yaralar. Çoğu kişinin hayal kırıklığı, öfke ve hatta umutsuzluk gibi karmakarışık duygulara *tutsak* hissetmelerine şaşmamak gerek. Bağışlamamız şart *mı*, *neden* bağışlamamız gerekir ve *nasıl* bağışlayabiliriz diye merak içinde kalırız.

Bağışlama Nedir?

Kutsal Kitap'a göre, bağışlama kötülük eden kişilere hak edilmemiş lütuf sunmaktır. Bu onların bize karşı borçlarını da silmeyi içerir. Kutsal Yazılar şöyle der: "Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın" (Kol. 3:13). Tanrı, imanlıları, bağışlamanın hayal edilebilecek *şu* en yüce ölçütüne *çağırır: kendisinin ölçütüne*! Tanrı kendisine karşı olan günah borcumuzu silmiştir. Gerçekten de O, bizim yerimize çarmıhta canını vererek borcumuzu ödemiştir. Bizden beklentisi, bizim de böyle yapmamızdır. Göreceğimiz gibi, Tanrı bizim borcumuzu nasıl sildiyse, bizim de başka insanların bize karşı olan günah borcunu silmemizi ister.

Başka insanların günahları için onlardan ödeme talep ettiğimiz birçok yol vardır. Bize kötülük yapan kişilere l*ütuf göstermek yerine* onları haşlarız, onlara beddua ederiz, incinip kin besleriz, onlardan geri çekiliriz ya da yanlışlarının kaydını tutarız. Oysaki İsa, Tanrı'dan ölçüsüz merhamet aldığımız için başkalarından merhametin daha azını esirgeme hakkımız olmadığını öğretir. Haşlamak yerine, gerçeği sevgiyle konuşmamız gerek. Beddua etmek yerine, Tanrı'nın isteği için dua etmeliyiz. Kin beslemek yerine, *düşmanlarımızı sevmeliyiz. Kendimizi geri çekmek yerine*, ileri gitmeliyiz. Yanlışların kaydını tutmak yerine, *göremediklerimizi umut etmeliyiz. Yanlış yapanları cezalandırmak* yerine, onları *bağışlamalıyız*.

Bağışlamak Rab'den gelen yüce bir çağrıdır; bazen olanaksız derecede yüce bir çağrıymış gibi hissettirir. Bağışlamak çarmıhımızı yüklenip İsa'yı izlemenin bir parçasıdır (bkz. Mat. 16:24-25). Bunun kolay yanı yoktur. Bize karşı günah işleyenlerin borçlarını bağışlamak *için* bizi daha fazla Mesih'in benzerliğine dönüştüren Tanrı'nın mucizevi Ruhu'nun bizlerdeki etkinliği gerekir. Kendi gücümüzle bağışlayamayız.

Belki de size bunları anlatmam gerekmiyor. Neticede bağışlamakla ilgili ruhsal bir kitap aldınız. Birisi tarafından yaralanmanın ne demek olduğunu iyi bildiğinizi düşünüyorum. Bunu yalnızca sizin yaşamadığınızı işitmenin sizi teşvik edeceğini umuyorum. Bir kız, eş ve dost olarak bağışlamakta zorluk çektiğim olmuştur. Kendi öfkemde ve soğukluğumda tutuklu kaldığımı, kendi gücümle bağışlamaya çalışıp da bunun imkânsız olduğunu gördüğüm olmuştur. Ancak *Tanrı'nın gücüyle gerçek bağışlamanın kudretini ve bunun getirdiği eşsiz esenliği de* Tanrı'nın lütfuyla bugüne dek tattım. Kendi yaşadıklarıma dayanarak bu ayetleri ve düşünceleri derledim. Bağışlama mücadelesi veren başkalarının yaşadığı şeyler de bu kaynağı hazırlamama yardımcı oldu. Birlikte geçireceğimiz otuz bir günün, ruhunuza teşvik olmasını diliyorum.

Bu Kitap

Bu ruhsal okumada, Tanrı'nın bağışlamayla ilgili sözlerini keşfedelim ve üzerinde düşünelim. Müjde'nin gerçeklerini hayatlarımıza uygularken Tanrı'yla birlikte yolculuk yapacağız:

- Tanrı bizi *bağışlar.*
- Tanrı bize bağışlamanın nasıl bir şey olduğunu *gösterir.*

- Tanrı bize bağışlamayı *öğretir.*
- Tanrı bağışlamamıza *yardım eder.*

Eğer hayatınızda Tanrı'nın bağışlamasını derin bir şekilde anlamak istiyorsanız, bu ruhsal okuma sizin içindir. Eğer ciddi bir şekilde yara aldıysanız ve bağışlamak olanaksız görünüyorsa, bu ruhsal okuma sizin içindir.[2] Eğer bağışlamaya çalışıyor ama bunun zorluğundan ötürü hüsran yaşıyorsanız, bu ruhsal okuma sizin içindir. Eğer siz yapılan hafif saygısızlıkları ve ufak tefek yanlışları geride bırakmakta zorluk çekiyorsanız, bu ruhsal okuma sizin içindir.

Buradaki günlük ruhsal okumaları okurken, Tanrı'nın sizi bağışlamasıyla ilgili daha iyi bir anlayışa sahip olmanız için sizi dua etmeye davet ediyorum. Borçlularınıza karşı Tanrı'nın bağışlamasını yansıtan bağışlayıcı bir tutum için dua edin. Barışmanın koşullarına, zamanına ve nasıl olması gerektiğine dair bilgelik dileyin. Bizler de tıpkı Dorothy Holloway gibi, Tanrı'nın Ruhu'nun yardımıyla insan için olanaksız olan şekillerde bağışlayabiliriz.

TANRI BİZİ BAĞIŞLAR

"Tanrı'nın sevgisinin değişmezliği ve merhametinin zenginliği,
O'nun halkının bağışlanmaya hiç ihtiyaç duymamasından ziyade,
O'nun kendi halkına birçok af sunmasıyla çok daha fazla sergilenir."

John Newton, *The Works of the Rev. John Newton*

1. GÜN

Rab'bin İyiliklerini Unutmayın

RAB'be övgüler sun, ey canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma! Bütün suçlarını bağışlayan, bütün hastalıkları iyileştiren, canını ölüm çukurundan kurtaran, sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren, yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur, Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir. (Mez. 103:2–5)

Tanrı'nın bizi bağışlamasından aldığımız sevincin derecesi, başkalarını bağışlayabildiğimiz kadardır. Tanrı'nın harika lütfunu gözden kaçırdığımız zaman, bağışlamamız da zor olur. Bugün Tanrı'nın *kim* olduğunu ve bizim için *neler* yaptığını hatırlayalım!

103. Mezmur, Tanrı'nın sevgisini kutlamaktadır. Bu mezmurun yazarı olan Kral Davut, bir övgü bağrışıyla başlar: "RAB'be övgüler sun, ey canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma!" (1-2. ayetler). Davut'un, Tanrı'yı yüceltmek için kendisine buyruk verdiği sırada ("ey canım") sarf ettiği sözlerdeki coşkunluğu hissedebiliyor musunuz? Tanrı'nın yaptığı her şey için minnetle dolup taşıyor.

Davut, bütün mezmurda kendi canına Tanrı'nın sarsılmaz sevgisini hatırlatmaktadır. 3. ve 5. ayetler arasında, Rab'bi tanımanın birçok iyiliğini hatırlar: Tanrı günahınızı bağışlar, hastalığınızı iyileştirir, canınızı cehennemden kurtarır, size sarsılmaz sevgi ve merhamet gösterir, böylece gençliğiniz kartalınki gibi tazelenir. Ne müthiş bir Tanrı! Amin diyelim mi?

Davut'un Rab tarafından bütün günahları bağışlandığı için kutlama yapmasına şaşırmamak gerekir. Ne de olsa Kutsal Kitap'ın en bilinen katili ve zina eden kişisidir. Krallık yetkisini kötüye kullanmıştır ve Tanrı'nın acı verici yargısına maruz kalmıştır. Bu yüzden Davut, Tanrı'nın bağışlamasından söz ettiği zaman son derece *kişisel* bir konuşma yapmaktadır. Tanrı'nın harika lütfu, Davut'un canına tatlı bir merhem gibi gelmiştir.

1. Samuel 16'yla 1. Krallar 2:11 arasında yer alan Davut'un yaşam öyküsüne baktığımız zaman, onun tam tamına insan olan özünü görürüz. Sadakatin yüksek doruklarına çıkmış ve bizler gibi bencilliğin dibine vurmuş-

tur. Davut hem zaferlerinin hem de günahlarının ortasında Tanrı'yı tecrübe etmiştir. Rab onun yanında yürümüş, ona cesaret, bilgelik, terbiye dönemleri ve nihai olarak bağışlama ve iyileştirme sunmuştur. Davut'un Rab'le ilişkisi geliştikçe, dönüp Tanrı'nın sevgisine bakmaktan ve bunun için O'na övgüler sunmaktan kendini alamamıştır: "O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım!"

Davut'la bağ kurabiliyor musunuz? Siz de *kendi* hayatınızdaki iniş ve çıkışlarda Tanrı'nın yanınızda olduğunu tecrübe ettiniz mi? Kendisini sizin yararınıza nasıl sundu? O, tam uygun zamanda sizin de ihtiyaçlarınızı her zaman karşıladı mı? Bağışlamasını? Şifasını? Telafisini? Sarsılmaz sevgisini? Siz de bugün Davut gibi Tanrı'nın iyiliğini kendinize hatırlatma ihtiyacı duyuyor musunuz?

İnsanları bağışlama yetimizin gelişmesi için öncelikle Tanrı'nın kim olduğunu ve bizler için neler yaptığını hatırlamalıyız. Tanrı'nın sevgisi ve merhameti üzerinde derin derin düşünürken yüreklerimiz bağışlama görevi için yumuşasın.

Düşünün: Tanrı'nın "iyiliklerini" hayatınızda takip edebiliyor musunuz? Eğer O'nun iyiliğini keşfetmekte sıkıntı çekiyorsanız, 103. Mezmur'un tamamını okuyun ve orada göründüğü şekliyle O'nun karakteri üzerinde düşünün. Tanrı'nın size iyi karakterini daha çok göstermesi için dua edin.

Harekete Geçin: Bu yürek işini kendi başınıza yapmayın. Bu ruhsal okumayı okudukça, olgun bir imanlı dostunuzu davet ederek haftalık olarak düşüncelerinizi paylaşın ve birlikte dua edin.

2. GÜN

Tanrı'nın Sevgisine İnanın

Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz. (Ef. 2:4–5)

"Tanrı'nın beni kurtardığına inanıyorum ama bunu… *mecburiyetten* yaptığını zannediyorum." "Zihnimde Tanrı'nın beni sevdiğini biliyorum ama böyle berbat durumdaki birini sevebileceğini *hissetmek* zor geliyor." "Belki Tanrı, beni doğruluğuyla örten Mesih'i seviyor ama bu Tanrı'nın *beni kişisel olarak* sevmesinden farklıdır." Böyle düşünceleri danışmanlık odasında sıkça duyarım. Birçok imanlı, Tanrı'nın kendilerini ölümden kurtarmayı seçtiğine inanır. Ama İsa'nın gözlerini devirerek ve derinden iç çekerek onlara yaşam verdiğini düşündükleri için kurtuluş sevinçlerine gölge düşer.

Bu tür düşünceler beni şaşırtmıyor. Bu düşünceler insanların birbirlerini sevme şeklinin etkisi altında kalmış olan düşüncelerdir. Bizim için hoş olan birisini sevmek kolaydır. Peki ya bizi yaralayan ve ihanet eden birisini sevmeye ne demeli? Bu, bizim doğal olarak yaptığımız bir şey değildir.

Doğal benliğimizin, *doğaüstü* Tanrımız'la ilgili inancımıza dayatma yapmasına izin vermeyelim. Bugünkü ayetler, kurtuluşumuzun neden ve nasıl gerçekleştiğine ışık tutuyor. Elçi Pavlus, Efesliler 2:1-3'te Tanrı tarafından kurtarılmadan önce ruhsal yönden ölü olduğumuzu ve Tanrı'nın gazabını hak ettiğimizi açıklar. O'nun bağışlamasına muhtaç durumdaydık! Kendimizi kurtarmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu ve bu nedenle bir Kurtarıcı'ya ihtiyacımız vardı. 4. ayet Kutsal Kitap'taki en önemli iki sözcükle başlar – "Ama Tanrı…" Burada Müjde'yi görüyoruz: *Merhameti bol* olan Tanrı, *bizi çok sevdiği için* bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Tanrı'nın sevgisi ve merhameti o kadar boldur ki, bizi ağır bir bedel ödeyerek ruhsal ölümden kurtarır. Rab'be övgüler olsun!

Eğer bizler imanlıysak, Tanrı bizim ölü yüreklerimizi ruhsal yaşamla doğaüstü bir şekilde yaşama döndürdüğü için öyleyiz. Pavlus'un söylediği

gibi, "lütufla kurtuldunuz." *Lütuf*. Teoloji açısından zengin olan bu sözcük, "hak edilmeyen iyilik" anlamına gelir. Tanrı bize hak ettiğimiz için değil, kendisinin kimliğinden ötürü merhamet ve sevgi gösterir. İsa Mesih bizim yerimize öldü çünkü O'nun karakteri olağanüstü lütufla, merhametle ve sevgiyle doludur.

Kutsal Kitap, Tanrı'nın bizi her şeyimiz yerli yerinde olduğu için sevdiğine dair tek bir imada dahi bulunmaz. Tam tersi geçerlidir. Biz suçlarımız yüzünden ölüyken, günahkâr olduğumuz hâlde bizi sevdi. *Ne muhteşem merhamet*. Tanrı çarmıhta bizim hak ettiğimiz cezayı gönülsüzce, mecburiyetten ya da yüreğinde bir nefretle üstlenmedi. Bunu bizi sevdiği için yaptı. *Ne sınırsız sevgi*. Tanrı insan değildir ve sevgisi bizim sevgimize bağlı değildir. Tanrı kendisinin kimliğinden ötürü bizi sever.

Eşsiz *lütuf*. Muhteşem *merhamet*. Sınırsız *sevgi*. Hizmet ettiğimiz müthiş Tanrı'nın karakteri budur. O'nun size yönelik sevgisini kabul etmeye razı mısınız? Tanrı'nın sevgisini daha dolu bir şekilde kabul etmek, sevgiyi daha dolu bir şekilde vermenin yoludur. Eğer daha bağışlayıcı bir kişi olmak istiyorsanız, buna Tanrı'nın çarmıh üzerindeki ölümüyle size gösterdiği sevgisi üzerinde derin düşünerek başlayın.

Düşünün: Tanrı'nın sizi gönülsüzce ya da mecburiyetten sevmediğine gerçekten inanabiliyor musunuz? Eğer inanamıyorsanız, engel nedir?

Düşünün: Tanrı'nın sevgisi, dünyasal ilişkilerinizdeki kusurlu sevgiden nasıl tümüyle farklıdır?

Harekete Geçin: Tanrı'nın Ruhu'nun, "bütün kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlama… bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavrama" yolunda sizi güçlendirmesi için dua edin (Ef. 3:18–19).

3. GÜN

Tanrı'nın Karşılıksız Lütuf Armağanına Güvenin

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır (Ef. 2:8-9)

2012 yılında, ilk çocuğum Hannah Sue'nun annesi oldum. Bu cümleyi yazarken bile gözlerim yaşlarla doluyor. Yüreğinizde annelik sevgisi varsa, böyle oluyor işte!

Anne olmak, benim sevme tarzımı değiştirdi. Diğer ilişkilerimde sevgi kazanılan ve hak edilen bir şey olduğu hâlde, çocuklarıma olan sevgim tamamen karşılıksız bir armağandır. Bunu açıklamam mümkün değil. Tek söyleyebildiğim şudur: *Onları sevdiğim için seviyorum*. Onları sevimli, komik ve tatlı oldukları zaman da seviyorum; mızmız, zor ve günahlı oldukları zaman da seviyorum. Onları… daima seviyorum. Her zaman davranışlarını beğendiğimi söylemiyorum. Onlar mükemmel değil ve ben de mükemmel değilim. Ancak ilişkimizi destekleyen derin, kalıcı bir sevgi var. Bu sevgi, herhangi bir davranışın kazandırabileceğinden daha derindir. Bu onların benim çocuklarım olmasına, benim de onların annesi olmama bağlı. Bu elde olmadan *böyle*dir.

Bugünkü ayetlerimiz, benim sevgimin çocuklarıma karşılıksız bir armağan olması gibi, Tanrı'nın lütfunun da *O'nun* çocukları olan bizlere karşılıksız bir armağan olduğunu hatırlatıyor. Lütuf, Tanrı'nın hak edilmeyen beğenisidir. Tanrı bize olan zengin merhameti ve sevgisinden ötürü, günahlarımız içinde ölü olduğumuz hâlde, bizi kurtardı. Tanrı'nın lütfuyla kurtulduk! Bizim kurtuluşumuz, imanımız, Tanrı'nın lütfu… bunların hepsi göklerdeki Babamız'dan gelen armağanlardır. Bunları kazanmamız gerekmez. Aslında, bunları *kazanamayız da*. Kurtuluşumuz bizim yaptığımız bir şeyin sonucu olmadığı için, bize de övünecek hiçbir şey bırakmamaktadır.

Kaçımız kurtuluşumuzu kazanmak için çok çalışmamız gerekiyormuş gibi davranıyoruz? Tanrı tarafından sevilmek için iyi performans göstermemiz gerektiğini düşünüyor muyuz? Tanrı'ya bizi seven, lütfetmeye istekli bir baba olarak değil, berbat ettiğimizde bizi cezalandırmaya hazır bir amir

gibi bakıyoruz. Belki bizler çoğunlukla böyle davrandığımız için Tanrı'yı da bu şekilde görüyoruz. Şahsen yüreğimde yalnızca merhametimi hak eden insanları… ve sadece ve sadece bu insanları sevme ve bağışlama eğilimi görüyorum! Siz kendinizde de aynı eğilimi görüyor musunuz? Ya da belki lütfun zorla gösterildiği bir evde büyüdünüz. Tanrı'nın da aynı şekilde işlev gördüğünü hayal etmenize şaşmamak gerek. Oysa gerçek şu ki, Tanrı'nın lütfu *karşılıksız olarak* verilir. Bize düşen tek şey, bunun doğru olduğu konusunda O'na inanmamızdır.

Tanrı'nın lütfu yüreklerimizi yenileyebilir ve başkalarına lütuf göstermemiz için bizi doğaüstü bir şekilde güçlendirebilir. Tanrı'nın karşılıksız lütuf armağanını hayatlarımızda kabul ettiğimiz zaman, başkalarına hak edilmemiş sevgi ve bağışlama sunmak için yeni bir güç buluruz. İnsanlar artık bizim beğenimizi kazanmaya mecbur değildir. Biz Tanrı'nın düşmanları olduğumuz hâlde O'nun merhametinin *bize* sunulduğunu hatırladığımız zaman, en büyük düşmanlarımız bile farklı bir ışıkta görünür.

Tanrı'nın lütfu, sevgi dolu mükemmel Babamız tarafından bize sunulan karşılıksız armağandır. O'nun lütfundan zevk alalım ve bu lütfun başkalarına karşı tutumumuzu nasıl etkilediğini görelim.

Düşünün: Siz hiç karşılıksız ve koşulsuz bir sevgi tattınız mı? Tattıysanız, o hâlde ebeveyn sevgisinin ve hatta daha da iyisi, göklerdeki Babamız'ın sevgisinin nasıl olduğunu bilirsiniz.

Düşünün: Tanrı'nın karşılıksız lütuf armağanı hayatınızı nasıl değiştirdi? Bu sevgi başkalarına karşı tutumunuzu etkiliyor mu?

Harekete Geçin: Julia Johnston'un harika ilahisinin sözlerini düşünün ve Tanrı'dan bu lütfu kabul etmenize yardımcı olmasını dileyin.

O lütuf ki muhteşem, sınırsız ve eşsiz biçimde
Karşılıksız sunuluyor tüm inananlara
Ey umutla bakanlar O'nun yüzünü görecekleri güne,
Lütfunu alacak mısınız şu anda?[1]

4. GÜN

Baba'nın Şefkatini Bilmek

"Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. Oğlu ona, 'Baba' dedi, 'Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.' Babası ise kölelerine, 'Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!' dedi. 'Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.' Böylece eğlenmeye başladılar."
(Luk. 15:20–24)

İsa'nın Luka 15:11-24'teki benzetmesinde, babasına adeta o ölmüş gibi davranan yoldan çıkmış bir oğul mirastan payını ister. Oğul uzak bir ülkede parayı yiyip bitirerek dibe vurur ve tekrar babasına döner. Oğul henüz uzaktayken babası şefkatiyle ona koşar. Bu olağanüstü bir durumdur – o zamanki İsrailli babalar, özellikle kendilerini utanca düşüren çocuklarına uzun giysiler içinde koşmazlar. Ama bu baba koşuyor! Oğul günahını itiraf ediyor ve baba onu onurlandırarak karşılık veriyor. Oğlunun dönüşünü en iyi kaftanla, bir yüzükle ve bir şölenle kutluyor!

İsa bu benzetmeyi büyük bir kalabalığa anlattı. Tanrı'nın nasıl olduğunu onların bilmelerini istiyordu. İhanete uğrayan baba gibi, Tanrı da kusurlu çocuklarına şaşılacak bir iyilik gösterir. Rab, çocukları *henüz* günahkar*ken* onların ardına düşer ve onları eve getirmekten sevinç duyar.

Buradaki olayların sırası beni özellikle şaşırtıyor. Oğul günahlarını itiraf edene dek babanın şefkat göstermeyeceği hayal edilir. Oğul bir yıl süresince tövbe ettiğini ortaya koymalı ve *sonra* adına şölen düzenlenmelidir. Biz böyle yapardık, değil mi? İnsanlar bize haksızlık yaptıklarında onlara lütfetmek için onları iyice çalıştırırız. Bizim gözümüze girmek zorundadırlar. Ancak beklenen sıra, Luka 15'te ters yüz oluyor. Mağdur baba oğlunu uzaktayken görüyor ve daha yaklaşmadan ona şefkat gösteriyor. Oğlunu kucaklamak ve öpmek için koşuyor ve oğul ancak *o zaman* itirafta bulunuyor.

Oğlun babasının gözüne girmek için çaba göstermek gibi bir zorunluluğu yoktur. Hemen bağışlanır ve kucaklanır.

Baba, oğlu tarafından ciddi bir şekilde haksızlığa uğradığı hâlde ilk adımı atar. Çocuğuna doğru lütufla koşar. Oğlun zor bir itirafta bulunması için ona cesaret veren şey acaba babanın attığı sevgi dolu ilk adım mıydı diye de merak etmiyor değilim: "Baba, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim."

Tanrı sevgiyle ardımıza düşer. Sevinçle bizi bağışlar. Bağışlama konusunda büyümek isterken, hak etmeyen sevdiklerine şefkat gösteren göklerdeki Babamız'ın örneğine bakalım.

Düşünün: Rab, O'na ihanet ettiğiniz zaman dahi sizin ardınıza sevgiyle nasıl düştü?

Düşünün: Romalılar 5:8 üzerinde derinlemesine düşünün: "Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü."

Harekete Geçin: Henüz hak etmemiş olan kimlere sevgi ve lütuf gösterebiliriz? Size haksızlık eden ya da yaralayan birisi için dua ederek sevgiyle ilk adımı atın.

5. GÜN

Tanrı'nın Tövbenizden Ötürü Duyduğu Sevince Katılın

"On gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı? Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, 'Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!' der. Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar." (Luk. 15:8–10)

Birkaç yıl kadar önce sevgili büyük annem vefat etti ve düğün yüzüğünü mirasında bana bıraktığı ortaya çıktı. Bu ettiği maddi değerden ötürü değil, temsil ettiği gerçekten ötürü değerli olan bir armağandı. Yüzük onun büyük babama olan sevgi ve bağlılığının temsiliydi. Yüzüğü bana vermesi, *bana olan* sevgisinin temsiliydi. Bir gün yüzük dolabımdan kayboldu. Hiçbir şeyi o yüzü aradığım gibi çılgınca aramamıştım. Her mobilya kaldırıldı, her çekmece boşaltıldı, her gedik incelendi. Ama nafile. Yüzüğü bulamadım.

Bir yıl sonra yüzük, açıklanması mümkün olmayan bir şekilde kaybolduğu gibi, yine o şekilde ortaya çıktı. Yüzüğü bulduğum zaman yere çöküp ağladım. Değerli hazinemin bulunduğuna inanamıyordum. Sonra merdivenlerden inerek dinleyen herkese harika haberi duyurdum. Dinleyenler arasında bebeğim, yürümeye yeni başlayan çocuğum ve anaokuluna giden çocuğum vardı. Bunun neden bu denli muazzam bir zafer olduğunu anlamaları mümkün değildi ama benimle kutladıkları için mutluydular.

Tanrı'yla barıştığınız zaman O'nun, büyük annemin yüzüğünü bulduğum zaman yaşadığım sevinçten daha büyük bir sevinç duyduğuna inanıyor musunuz? Tanrı sizin tövbenizi kutluyor. Kaybolduğunuz zaman sizi arıyor ve bulunduğunuzda seviniyor.

İsa şöyle diyor: "Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar." İsa benim gibi, kendisi için değerli olan gümüş parasını kaybeden ve bulmak için evin altını üstüne getiren bir kadını tasvir ediyor. Kayıp parasını bulan kadın yalnızca

kişisel bir sevinç duymakla kalmıyor, sevincine katılabilecek kişileri de bu kutlamaya çağırıyor. İsa bunun, Tanrı'nın çocukları tövbe ve imanla O'nunla barıştığı zaman gökteki meleklerin sevinçle yaptığı kutlamayı resmettiğini söylüyor.

Bu harika değil mi? Tövbe edip göklerdeki Babanız'la barıştığınız zaman Tanrı ve melekler sevinç duyar.

Başkalarını bağışlama konusunda ilerleme arzunuzla bunun ne ilgisi var? Her türlü ilgisi var! Eğer siz Hristiyan'sanız, Mesih'in Müjdesi'ne inanıyorsanız, o zaman Tanrı sizden dolayı kutlama yapıyor. Bir düşmanın dosta dönüşmesi, kayıp bir çocuğun bulunması, bir günahkârın kendisiyle barışmasından ötürü sevinç duyuyor. Eğer yüreğinizde Mesih'e dönme ve O'na benzeme arzusu taşıyorsanız, yüreğinizde ikamet eden neşeli, lütufkâr, sevgi dolu ve merhametli Kurtarıcı'yı derin bir şekilde kavramalı ve bundan zevk almalısınız.

Düşünün: Tanrı'nın sizin tövbenizden ötürü sevinç duyduğuna inanıyor musunuz? Neden inanıyor veya inanmıyorsunuz? Tanrı'nın tövbe eden her günahkârdan ötürü sevinç duyması size neşe katıyor mu?

Harekete Geçin: Luka 15:8-10 üzerinde derinlemesine düşünün. Kaybolmuş bir günahkârın tövbesinden ötürü meleklerin duyduğu sevinci düşünün. Siz tövbe edip Mesih'e iman ettiğiniz zaman yapılan kutlamayı hayal edin. Tövbeden ve barışmadan Tanrı kadar zevk alan bir yürek için dua edin.

TANRI BİZE BAĞIŞLAMANIN NASIL BİR ŞEY OLDUĞUNU GÖSTERİR

"Bağışlamak sevinci serbest bırakır. Esenlik getirir. Beyaz bir sayfa açar. Sevginin en yüce erdemlerini harekete geçirir. Bir anlamda, bağışlama en üst düzeyde Hristiyanlıktır."

John MacArthur, *The Freedom and Power of Forgiveness*

6. GÜN

Bağışlamak Mümkündür

İsa, "Baba, onları bağışla" dedi. "Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar."
(Luk. 23:34)

Bugün bir danışmanlık oturumunda bir karı kocanın birbirlerini cezalandırmalarını seyrettim. Don, karısını aşağılayarak onu *daima* ve *asla* gibi sözcüklerle eleştirdi. Sonunda onun karakterine saldırarak, "O sadece kendini düşünür" dedi. Jennifer da buna odadan fırlayıp arkasından kapıyı kapatmadan önce haykırarak karşılık verdi. Hristiyanlar Tanrı'nın birbirimizi sevmekle ilgili buyruğunu bildikleri hâlde ve benim oturumda şart koştuğum temel iletişim kurallarına rağmen (bu koşulları kesinlikle çiğnediler), birbirlerini lime lime etme ayartısına direnemediler. Bugün onların gündeminde bağışlama yoktu.

Eğer bağışlama böyle bir şey *değilse*, *nasıl* bir şey? Eğer bağışlama konusunda Tanrı'ya daha çok benzer olmayı arzuluyorsak, en iyi örneğimize bakarak başlayım: İsa Mesih. Bugünkü ayetimiz bize İsa'nın kötülüğe kötülükle karşılık vermediğini hatırlatıyor. Dövülerek, sövülerek ve çarmıha çivilenerek insanlığın kendisine yönelik günahının en dip noktasını yaşadı. Bu denli ölçüsüz bir acının ve ihanetin ortasında İsa'nın ağzından bağışlama dökülmesini beklemezdik. Ancak O ağzını açtığı zaman, "Baba onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar" dedi.

İsa fiziksel ve ruhsal ıstırabın ortasında kendisine kötülük edenler için bağışlamayla dolu sözler haykırdı. Böyle bir anda bağışladığı zaman, Mesih'in mükemmel doğasının ortaya konulduğunu görüyoruz. O'nun mükemmel sevgisine baktığımız zaman, mükemmel Kurtarıcı'ya ne denli muhtaç *olduğumuzu* hatırlıyoruz. Bizler acı çekerken asla böyle bir lütuf gösteremezdik.

Romalı askerlerin, İsa'nın ellerine çaktıkları çiviler *gerçekti*. O'nun acısı *gerçek* acıydı. Mesih *gerçek* acının tam ortasında *gerçek* bağışlama sunmak gibi çetin bir güçlüğün ne demek olduğunu anlıyor. Hak etmeyenlere lütuf gösterirken ne denli büyük bir bedel ödendiğini şahsen biliyor.

Bizim acımız asla Mesih'in acılarından büyük olamaz. Yine de acımız gerçek acıdır. Bazlarımız ufak tefek şeyleri bağışlamakta zorluk çekeriz ve bu başlı başına zor bir mücadeledir. Bazılarımızsa bağışlayacak çok daha korkunç haksızlıklar görmüştür. Üvey kardeşlerinin tacizine uğrayan komşumu ya da bir yabancı tarafından dövülüp ölüme terk edildiğini paylaşan danışanımı düşünün. Bağışlamak bu kadınlar için gerçekten mümkün mü? Bu tür korkunç kötülükler için bağışlama beklemek biraz fazla olmaz mı?

Cesur olun – Mesih sizin bağışlamama ayartınızı anlıyor. Ancak kendisi ayartıldığında, günah işlemedi ve merhamet gösterdi. Mesih'in bağışlama örneği o en saf hâliyle size yepyeni bir cesaret versin. Çarmıh üzerinde Mesih'te etkin olan güç bugün sizde de etkindir.

Düşünün: Hayatınızda bağışlaması en zor olan kişi kimdir? Sizce Mesih o kişiyi bağışlamanın zorluğunu görüyor ve bu yöndeki duygularınızı paylaşıyor mu? İbraniler 4:15-16'yı okuyun ve ihtiyaç duyduğunuzda Mesih'in sizi gerçekten anladığını, size merhamet ve lütuf gösterdiğini hatırlayın.

Harekete Geçin: Dua yaşamınızda bağışlama konusuna yönelmeye başlayın. Size karşı suç işleyen kişiye karşı merhamet göstermeniz için Mesih'in gücünü dileyin. Bu duanın çok kibar, düzgün ve uygun olması gerekmiyor. Tanrı'yla sesli olarak dürüstçe konuşun ve duygularınızı olduğu gibi ifade edin. Kutsal Ruh zayıflığınızda sizin yanınızdadır ve yardımcı olmaya hazırdır (bkz. Rom. 8:26-27).

7. GÜN

Bağışlamak İman Doludur

İstefanos taş yağmuru altında, *"Rab İsa, ruhumu al!" diye yakarıyordu. Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: "Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!" Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı. (Elç. 7:59–60)*

Dün İsa'nın, insanlığın kendisine karşı işlediği en büyük günahların ölüm sancısını çekerken, kendisine ihanet edenleri bağışlaması üzerinde düşünüyorduk. O metni okumuş ve İsa'nın bağışlamasıyla teşvik almış olabilirsiniz. Ama tam tersi bir tepki göstermiş de olabilirsiniz. Belki İsa'nın örneğine baktınız ve şöyle düşündünüz. "Ben Tanrı değilim! Böyle bir bağışlamayı benden nasıl isteyebilirsin?"

Bugünkü metinde, Yahudi yurttaşları tarafından taşlanan İstefanos'un öyküsünü okuyoruz. O Tanrı değil, sıradan bir adamdı. İstefanos, Mesih'in örneğini takip ederek taşların altında öldürüldüğü o anda, aynı ruhla fedakârca bağışlama gösteriyor. İstefanos kendisini taşlayan katilleri için nasıl dua edebildi? Bunun yanıtı imandır.

Kutsal Yazılar, İstefanos'u "imanla ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam" olarak tanımlıyor (Elç. 6:5). Kutsal Kitap imanı şöyle tarif ediyor: "İman umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır" (İbr. 11:1). İstefanos, Tanrı'nın vaatlerine sarsılmaz bir şekilde iman ediyordu. Kutsal Yazılar'ın görünmeyen gerçeklerini, hayatını riske atma pahasına kendisini suçlayan kişilere vaaz ediyordu.

Ne var ki zulmün ortasında bağışlamak için İstefanos'a cesaret veren sadece iman değildi. Kalabalık ona karşı geldiği hâlde, "Kutsal Ruh'la dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğe dikip Tanrı'nın görkemini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü" (Elç. 7:55). Tanrı en zor deneme saatinde İstefanos'u Kutsal Ruh'un gücüyle destekledi. İsa, İstefanos'un O'nun güvencesine en çok ihtiyaç duyduğu zamanda, ona kendisini gösterdi!

Bu sizi teşvik ediyor mu? Düşmanlarınızla tek başınıza yüzleşmiyorsunuz. İmanla Tanrı'nın isteğini yapmak için O'nu izlediğiniz zaman, O bizzat sizinle geliyor! O sizin sağınızda duracak ve Ruhu en zor denenme anları-

nızda size ihtiyacınız olan her şeyi sağlayacaktır. Çoğumuz İstefanos gibi şehit düşmeyeceğiz ama bizler de hayal edilemeyecek bağışlama göstermeye çağrılabiliriz. Durum buysa, imanda kalabilmek için ihtiyacımız olan cesareti bize vermesi için Kutsal Ruh'a güvenebiliriz.

İstefanos'un imanı, düşmanları kendisine taşlarla saldırırken "Ya Rab, bu günahı onlara yükleme" demesi için onu güçlendirdi. İstefanos'un tanıdığı Tanrı'nın, *sizi* bizzat tanıdığını bilerek cesaret bulun. Rab en karanlık saatinde İstefanos'la buluştu ve imanda kalması için ihtiyaç duyduğu her şeyi ona verdi. Tanrı aynısını sizin için de yapacaktır. Siz Mesih'e baktıkça ve yardım bulmak için dua ettikçe, O da başkalarını bağışlamaya çalıştığınız zamanlarda imanınızı güçlendirecektir.

Düşünün: Size karşı haksızlık eden kişiyi bağışlarken, Tanrı'nın imanda sizi güçlendireceğine inanıyor musunuz? En zor anlarınızda hangi konuda eksik kalacağınızdan korkuyorsunuz?

Harekete Geçin: Tanrı'nın, İstefanos'a yaptığı gibi sizi de "imanla ve Kutsal Ruh'la dolu" bir kişiye dönüşmeniz için geliştirmesini dileyin. Tanrı'dan, imanla dolu bir yürekten taşan cesareti dileyin.

8. GÜN

Bağışlamak Adaletsizdir

"Eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanımı kabul et" diye karşılık verdi, "Senin yüzünü görmek Tanrı'nın yüzünü görmek gibi. Çünkü beni kabul ettin. Lütfen sana gönderdiğim armağanı al... Tanrı bana öyle iyilik yaptı ki, her şeyim var." (Yar. 33:10–11)

Yaratılış kitabındaki Yakup ve Esav kardeşleri hatırlıyor musunuz? En sonunda, öyküleri şaşırtıcı bir bağışlama öyküsüdür. Yakup, Esav'ın miras bereketini babasından çaldığı zaman Esav intikam almak amacıyla Yakup'u öldürmek için yanıp tutuşuyordu. Yıllar geçtikten sonra kardeşler yeniden bir araya geldi. Yakup hâlâ Esav'dan korkuyordu ama Esav değişmişti. Yakup'u bağışladı, ailesini kabul etti ve Tanrı'nın Yakup'a verdiği bereketlerden ötürü sevinç duydu. Yakup, Esav'ın kendisini kabul etmesini, "Tanrı'nın yüzünü görmeye" benzetti. Esav'ın bağışlaması, Yakup'a Tanrı'nın karakterini yansıtmıştı.

David Powlison, *Good and Angry (İyi ve Öfkeli)* adlı kitabında şöyle yazmıştır: "Öfke adaletle ilgilidir. Ama bağışlamak *merhametli adaletsizliktir*. Yalnızca adil, haklı, yansız ya da makul olan şeyi yapmamayı seçersiniz.[1] Bağışlamak bize yapılan haksızlığı inkâr etmek değildir. Haksızlığın gözünün içine bakıp "merhametli adaletsizlikle" karşılık vermektir. Esav'ın yüzünde hak etmediği merhameti gören Yakup, Tanrı'yı gördü çünkü en merhametli adaletsiz olan varlık Tanrı'dır. Tanrı düşmanlarına hak ettikleri şekilde davranmaz (bkz. Mez. 103:10). Bunun yerine, "doğu batıdan ne kadar uzaksa, O kadar uzaklaştır[ır] bizden isyanlarımızı" (Mez. 103:12).

Bağışladığınız zaman, başkalarına Tanrı'yı göstermiş olursunuz.

Ben kişisel olarak bağışlamamın yıllar sürdüğü derin bir yara aldım. Yıllarca danışmanlık ve şifa duası alıp Mesih'te olgunlaştıktan sonra, nihayet gerçek bağışlama noktasına vardım. Danışmanım beni yaralamış olan kişiye, hiçbir beklenti içinde olmadan bir mektup yazmamı söyledi. Mektup, Tanrı'nın benim günahımı bağışlayarak gösterdiği iyiliğinin o kişiyi bağışlamak için beni özgür kıldığını açıklayacaktı.

Ben de böyle yaptım. Karşılığında hiçbir şey beklemiyordum ama bu aile üyesi, bağışlanmak için büyük bir heves göstererek beni şaşırttı. Benimle buluşmaya ve özür dilemeye istekliydi ama daha önce bu konuyu nasıl açacağından bir türlü emin olamamıştı. Bağışlanmanın umut edemeyeceği bir şey olduğunu düşünmüştü. Benim beklenmedik bağışlamam, uzun süredir söylemek istediği zor şeyleri söylemesi, yanlışlarını itiraf etmesi ve yeni bir başlangıç istemesi için ona cesaret verdi. Adaletsiz merhametin kendisine açık olduğunu öğrenir öğrenmez, yanlışları düzeltme ve ilişkimizde barışı sağlama fırsatını hemen kabul etti.

Geriye dönüp baktığımda, bu öykü bana çok tanıdık geliyor. Size de tanıdık gelmiyor mu? Bizi itiraf etmeye, tövbe etmeye ve Mesih'e yaklaşmaya çeken şey, O'nun adaletsiz merhameti değil midir? Tanrı korkusu bilgeliğin temeli olabilir ama Tanrı'nın merhametinin muazzamlığı... Gerçek tövbe ve barışmayı sağlayan şey budur.

Düşünün: Sizi tümüyle beklenmedik bir şekilde bağışlayan kimse oldu mu? Bu eylemde Tanrı'nın karakterini görebiliyor musunuz? Birisini bağışlama sürecinde Tanrı'ya işaret edebileceğiniz yollar var mı?

Harekete Geçin: Eğer size yapılan haksızlığa bakıyorsanız ve bağışlamaya hazır değilseniz, Tanrı'nın size yönelik adaletsiz merhameti üzerinde düşünmeye zaman ayırın. Merhamet merhameti doğurur.

9. GÜN

Bağışlamak Tanrı'ya Güvenmektir

Yusuf, "Korkmayın" dedi, "Ben Tanrı mıyım? Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi. Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım." Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi. (Yar. 50:19–21)

Tanrı'ya güvenmek bağışlamamızı sağlar. Yusuf bu gerçeğe tanıklık eden biridir. Kötü yürekli ağabeyleri, onu köle olarak satıp öldüğünü söylediler. Yusuf yıllarca kötü muameleye maruz kaldı ve suçsuz yere hapis yattı. Ancak Tanrı zaman içerisinde Yusuf'a, kontrolün O'nun her şeye egemen elinde olduğunu gösterdi. Tanrı'nın iyi bir planı vardı.

Her ne kadar acı verici olsa da, Tanrı Yusuf'un sıkıntılarını kullanarak onun Firavun'a erişmesini sağlamıştı. Yaşadığı talihsizlikler, kıtlığın vurduğu sayısız insanın hayatını kurtarması için onu yetkili bir mevkie getirdi. Yusuf yıllar süren adaletsizlikten sonra kendisine ihanet eden kardeşleriyle yüzleşebildi ve güvenle şöyle dedi: "Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi" (20. ayet). Yusuf Tanrı'nın, kardeşlerinin kararları üzerinde hüküm sürdüğüne inanıyordu ve sonunda Tanrı'nın, onların kötü eylemlerini iyilik için kullandığını kendi gözleriyle gördü.

Yusuf'un o süre içerisinde Tanrı'nın karakteri sorusuyla nasıl baş ederek O'na güvenebildiğini merak ederim. Kutsal Yazılar kölelik ve hapis döneminde Yusuf'un yüreği hakkında çok fazla tanımlama yapmıyor. Ama acı çektiğimiz zamanlarda Tanrı'ya soracağımız her türlü sorumuzun olduğunu bilecek kadar çok kişiye, acı öykülerinin tam ortasında danışmanlık yaptım. *Sen gerçekten kontrolde misin? Sen gerçekten iyi misin? Sen bana kötü bir şaka mı yapıyorsun? Sana güvenebilir miyim?*

Yusuf kuyunun dibindeyken ya da köle olarak götürülürken, Tanrı'nın amaçları ona fazla anlamlı gelmemiş olabilir ama sonunda Tanrı'nın belirlediği her şeyin doğru olduğuna cesaretle tanıklık etti. Başka türlü açlıktan

ölecek olan sayısız aileye tahıl dağıtılırken, Tanrı'nın güvenilirliğine ilk elden şahit oldu. Yusuf'un yaşamı Tanrı'nın güvenilirliğinin, bizim zor koşullarımızda her zaman net bir şekilde belli olmadığını hatırlatır. Onunki gibi tanıklıklar, "Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğu" gerçeğine inanmamız için esin kaynağı olur (Rom. 8:28).

Eğer kin tutacak nedeni olan bir kişi varsa, o kişi Yusuf'tu. Ama Yusuf'un Tanrı'ya olan *güveni,* akabinde *merhamet* doğurdu. Yusuf ağabeylerinin yaptığı kötülüğü inkâr etmedi. "Siz bana kötülük düşündünüz" dedi. Yusuf kardeşlerinin haksızlıklarını hafife aldığı için değil, Tanrı'nın daima kontrolde olduğuna ve iyi olduğuna güvendiği için onları bağışladı. "Korkmanıza gerek yok" diye seslenerek, korkudan titreyen ağabeylerine güven verdi. Onlarla nazik bir şekilde konuştu ve ilgilendi.

Bağışlamanın Tanrı'ya güvene bağlı olması gerekir. Tanrı'nın yaptığı iyiliği kavrayamadığınız zaman dahi O'na iman edin. Tanrı *daima* iyidir ve bu gerçek, pek iyi olmayan kişileri bağışlamanız için sizi özgür kılabilir.

Düşünün: Tanrı'ya güveniyor musunuz? Eğer güvenmiyorsanız, sizi O'na güvenmekten alıkoyan nedir?

Düşünün: Başkaları kötülük düşünürken, Tanrı'nın iyilik getirdiğine tanık oldunuz mu? Bu sizin imanınızı nasıl etkiliyor?

Harekete Geçin: Yüreğinizdeki mücadeleleri Tanrı'yla dürüstçe paylaşın. O'na karşı öfkeli mi hissediyorsunuz? O'na söyleyin. Kafanız karışık mı? O'na neler yaptığını sorun. Acılarınızın ortasında gözlerinizi O'nun güvenilir karakterine açması için duayla O'na yalvarın.

10. GÜN

Bağışlama Süreklidir

Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, "Ya Rab" dedi, "Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?" "Yedi kez değil" dedi. "Yetmiş kere yedi kez derim sana." (Mat. 18:21–22)

Bugünkü metin, bağışlamanın bitmez tükenmez doğasına işaret etmektedir. Petrus, İsa Mesih'e bağışlamanın sınırının ne olduğunu sorar. İsa, Petrus'un aslında kaç kez bağışlamasını beklemektedir? Petrus yedi sayısını ortaya atar çünkü bu sayı şüphesiz cömert görünmektedir. "Yedi kez mi bağışlamalıyım?" İsa'nın yanıtı onu muhtemelen şaşırtır. "Yedi kez değil. Yetmiş kere yedi kez derim sana" (22. ayet). İsa adeta "Saymayı bırak, Petrus!" demektedir, "Bağışlamaya devam et!"

Eğer Mesih'i takip ediyorsanız, o zaman İsa Mesih'in Petrus'a söylediği sözler sizin için de geçerlidir: "Yedi kez değil, *yetmiş kere yedi kez* derim sana." Bu size zor geliyor mu? Şu seçenekleri düşünün: Bağışlar mısınız yoksa öfkelenir misiniz? Bağışlar mısınız yoksa gücenir misiniz? Bağışlar mısınız yoksa umutsuzluğa mı kapılırsınız? Bağışlar mısınız yoksa araya mesafe mi koyarsanız? Bağışlamak yerine günahlı doğamıza teslim olmak çok kolaydır. Ancak Mesih bizi bağışlamaya çağırıyor çünkü O'nu takip etmenin anlamı budur. Tekrar ve tekrar. "Yetmiş kere yedi kez."

Vay, bu ne zor! Peki ya kocasını *tekrar* pornoya bakarken yakalayan kadına ne demeli? Mesih onun da bağışlamasını istiyor. Ergen çocuğunu kendisine *tekrar* yalan söylerken yakalayan babaya ne demeli? O da bağışlamalı. İş yerinde *tekrar* önyargıyla karşılaşan siyahi kişiye ne demeli? O bile bağışlamalı. Tanrı bize ne kadar çok haksızlığa uğrarsak, o kadar çok bağışlamamızı söylüyor. Bu bir tapınma eylemi (bkz. Mar. 11:25), bizim günahlarımızı cömertçe bağışlamış olan Rab'bin önünde bir yürek tutumudur.

Eğer biri size karşı tekrar ve tekrar günah işliyorsa, *barışma* sorusu ortaya çıkar. Günahlarını kabul etmeye yanaşmayan ya da haksızlığı kabul ettikten sonra dahi sizi yaralamaya devam eden birisiyle nasıl ilişkinizi devam ettirirsiniz? Bugünkü metinde İsa'nın bizi yüreklerimizde koşulsuz

bağışlamaya çağırdığını görüyoruz. Aynı zamanda, önceki ayetlerde (15-17. ayetler) yüreğimizde tümüyle bağışlasak dahi ilişkide barışın her zaman mümkün olmadığını okuyoruz. İmanlılar barışmak için mücadele etmelidir (bkz. Rom. 12:18) ama bu iki taraflı bir süreç olduğundan dolayı, diğer kişinin de tövbesine bağlıdır ve bu nedenle her zaman mümkün değildir.

Bağışlamak (yine!) zor göründüğünde, İsa'nın öğrencilerine yalnızca radikal bağışlamayı öğretmekle kalmadığını hatırlayın. Bizzat kendisi radikal bir şekilde bağışlamıştır. Sizden isteği, kendisinin taşıdığından daha ağır bir çarmıhı taşımanız değildir. Yükü kaldırmanıza yardımcı olması için size Kutsal Ruhu'nu bile göndermiştir. Bu yüzden, kaç kez bağışlamanız gerekse de çarmıhınızı yüklenin ve İsa'yı takip edin.

Düşünün: Mesih kimleri tekrar bağışlamanızı istiyor? O'na itaat etmeye razı mısınız?

Harekete Geçin: İsa Mesih, Luka 9:23'te şöyle diyor: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin." Bağışlamak kendimizi her gün inkâr etmenin ve İsa'yı takip etmenin radikal bir yoludur. Çarmıhınızı yüklenme konusunda İsa'nın size yardımcı olması için dua edin.

11. GÜN

Bağışlamak Borcu İptal Etmektir

"Köle yere kapanıp efendisine, 'Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim' dedi. Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi." (Mat. 18:26–27)

İsa bağışlamanın nasıl bir şey olduğunu göstermek için Matta 18:23-24'te geçen bencil köle benzetmesini anlatır. Bir kral hesap sormak için borçlu kölesini çağırır. Kölenin ona on bin talant borcu vardır. İsa'nın günlerinde bu akıl almaz bir miktardır. Borç o denli büyüktür ki, kölenin onu ödemesi imkânsızdır. Bu yüzden kral kölenin, eşinin, çocuklarının ve sahip oldukları her şeyin borcun karşılığında satılmasını buyurur. Dizlerinin üstüne çöken köle, bağışlanmak için kraldan zaman dileyerek yalvarır: "Ne olur sabret, bütün borcumu ödeyeceğim" (26. ayet). Elbette köleye daha fazla zaman tanınsa dahi borcunu ödemesi mümkün değildir. Rakam çok büyüktür.

Kral köleye acır, onu serbest bırakır ve borcunu siler. Bu, Tanrı'nın bize Mesih'te sunduğu bağışlamanın resmidir. Tanrı'ya olan günah borcumuzu asla ödeyemeyeceğimiz hâlde, Tanrı büyük merhametiyle günahlarımıza karşılık bizim yerimize ölmesi için Oğlu'nu göndermiştir. Bizleri Mesih'te bağışlamış ve günah borcumuzu sonsuza dek silmiştir.

Günahımın ciddiyetinin yüreğimde yankı yaptığı ilk anı capcanlı hatırlıyorum. Yalnız geçen bir yaz mevsiminde, hayatımda acılara izin verdiği için Tanrı'dan bezmiş bir durumda olmama rağmen, o anki umutsuzlukla Kutsal Kitap'ı açtım. Yeşaya kitabını okudum ve duramadım. O kitapta resmedilen Tanrı'nın gazabı beni iliklerime kadar sarstı. Belki hayatımda ilk kez, kendi ruhsal durumumdan korkar oldum. Tanrı'ya olan borcum ve hak ettiğim cezadan korktum. Mesih'in kurbanı olmaksızın günahımdan ötürü gerçekten cehennemi hak ettiğimi anladım.

Şu değerli af sözlerini okumaksa beni ne denli rahatlattı: "Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza O'na verildi. Bizler onun ya-

ralarıyla şifa bulduk" (Yşa. 53:5). İsa benim günahlarım için öldü ve eğer tövbe ederseniz ve O'na iman ederseniz, sizin günahlarınız için de öldü.

Tanrı'nın affı bizim için kıymetli olmalıdır ama bazen Müjde, yüreklerimizde rağbet görmez. Tanrı'nın bağışlaması içimizde huşu uyandırmıyorsa, günahımızın ciddiyetini doğru hesaplıyor muyuz diye kendimize sormamız gerekir. Neticede, Müjde önce günahımızı itham eder ve sonra iyi haberdir, öyle değil mi? Püriten Thomas Watson'ın yazdığı gibi, "Günah acı gelmedikçe, Mesih tatlı gelmez."[1]

Tanrı'nın günahlarınızı bağışlamasının ne denli muhteşem, ne denli huşu uyandırıcı olduğunu doğru bir şekilde idrak edebiliyor musunuz? Tanrı'nın merhametini ne kadar yakından tanırsanız, başkalarına da o kadar merhamet sunarsınız.

Düşünün: Belli bir günahın ağırlığını özellikle hissettiğiniz oluyor mu? Tanrı'nın en büyük günahınızı İsa'nın çarmıhtaki eylemiyle iptal ettiğini bilmek sizi rahatlatıyor mu?

Harekete Geçin: Yeşaya 53:5 üzerinde derinlemesine düşünün ve bu ayeti ezberleyin. İsa'nın yaralarının bizi Tanrı'yla barıştırmış olmasıyla teselli bulun.

12. GÜN

Bağışlama Zorunludur

"Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. 'Ey kötü köle!' dedi. 'Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?"
(Mat. 18:32–33)

Dün merhametli bir kralın, kölesinin astronomik borcunu bağışladığını gördük. Böyle bir lütuf kendisine sunulduktan sonra borcu bağışlanan kölenin arkasını dönüp kendisine çok daha az borcu olan köle arkadaşının *boğazına sarıldığına* inanabiliyor musunuz? Arkadaşı ona "Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim" diye yalvarırken (Mat. 18:29), bağışlamayan bu köle onun ricasını reddetti ve borcunu ödeyene dek onu zindana kapattı. Kölenin bencil davranışı merhametli krala bildirildi. O da bağışlamayan kölesini çağırtıp ona şöyle dedi: "Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?" (32-33. ayet). Kral bu kez bağışlamayan köleyi borcunu ödeyene dek işkencecilere teslim etti.

Bu benzetme bize bağışlama hakkında çeşitli şeyler gösteriyor.

Bağışlamaya razı olmamak anlamsızdır. Köle arkadaş "Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim" diye yalvarır. Bağışlamayan kölenin birkaç ayet önce krala yalvarışının yankısıdır bu. Ancak kraldan aldığı merhamet türünü göstermek yerine, bağışlamayan köle kendi arkadaşını cezalandırır. Bağışlamayan kölenin affetmeyişi, kralın merhametinin ışığında anlamsızdır. "Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?" (33. ayet).

Bağışlamaya razı olmamak Tanrı'nın egemenliğinde kabul edilemez. İsa'nın benzetmenin sonundaki ikazı, bağışlamaya istekli olmamakta diretenleri uyarır. Kralın bağışlamayan köleyi zindana atması gibi, "Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır" (35. ayet). Bağışlamanın bedeli yüksek olabilir ama bağışlamamanın bedeli çok daha büyüktür. Eğer bağışlama konusunda kalıcı bir isteksizlik

gösteriyorsanız, Tanrı'nın bağışlamasının yüreğinizi gerçekten değiştirmediğinin işaretidir bu.

Bağışlamanın bedeli Tanrı için yüksektir. Bağışlamayan köle, kendisinin ne kadar alacağı olduğunun gayet farkındadır ama kendisinin merhametli krala ne kadar borcu olduğunu gerçekten anladığına dair hiçbir ipucu yoktur. Biz de o köle gibiyiz, değil mi? Tanrı'nın uçsuz bucaksız borcumuzu bağışlamasından çok, insanların bize ilişkilerimizde ne kadar borçlu olduğuna odaklanırız. Doğal insani hâlimiz budur.

Ne var ki Tanrı'nın affının bedeli bizim ödeyebileceğimiz her şeyden çok daha büyüktü – Oğlu'nun yaşamının bedeliydi. Eğer bizim için bu ücreti ödemeye razıysa, biz de –Tanrı'nın yardımıyla– bize haksızlık edenlere merhamet sunabilir miyiz?

Düşünün: Tanrı'nın size yönelik büyük merhametini düşündüğünüzde, kimin borcunu iptal edebilirsiniz?

Harekete Geçin: Matta 18:21-35'i okuyun. Metinde size özellikle dokunan bir yeri arkadaşınıza ya da aile üyenize anlatın ya da bir günlüğe yazın.

13. GÜN

Bağışlamak Sevmektir

Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder,
her şeye dayanır. (1.Ko. 13:7)

Çoğumuz 1. Korintliler 13'ü biliriz. Eğer kendimiz okumadıysak, çoğu düğünde okunduğunu duymuşuzdur. Sevgi hakkında en iyi bilinen metinlerden biridir. Elçi Pavlus bu metinde sevginin tüm diğer ruhsal armağanlardan ya da vasıflardan daha üstün olduğunu ifade ederek onu yüceltir. "Dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim" der (2. ayet).

Bu metinde tanımlandığı şekilde sevmenin ne kadar zor olduğunu görüp şaşıran kaç tane yeni evli çift var? "Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir" (4-6. ayet). Bu metni yakın zamanda birbiriyle kavgalı oda arkadaşlarıyla birlikte okuduğum zaman metni kendi yüreğimize uygulayana dek kulağa ne kadar hoş geldiğini görüp hep birlikte hayrete düştük. Metin tatlı bir kavram hakkında çiçek, böcek dolu sözlerin derlemesi değildir. Hristiyan sevgisinin neye benzediğine ilişkin bir tanımdır bu ve hiç de kolay değildir!

Bağışlama 7. ayette geçer: "Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır." Eğer gerçek anlamda bağışlayacaksak, bu, ilişkilerimizde günaha ve zorluklara rağmen nasıl sevdiğimizle ortaya konulacaktır.

Her şeye *katlanmak* ve her şeye *dayanmak* – ne büyük bir sınav! Ancak Tanrı, her ne kadar acı verici olsa da sevgiyle dolu bir bağlılıkta dayanma gücünü verir. Birçok imanlı, Tanrı'nın yardımıyla ilişkide zor bir mevsime *dayanabilir*. Bu nasıl görünür? Tanrı'ya imanla sebat ederler. İlişkiye adanmış kalarak Tanrı'ya olan itaatlerini gösterirler. Bağlılığın günlük gereklerini yerine getirmeye devam ederler çünkü Tanrı'nın bunun iyi olduğunu söylediğini bilirler.

Ancak her şeye *inanmak* ve *umut etmek* – bu tamamen farklı bir düzey, değil mi? *Umut* savunmasız olmalıdır. Umut etmek, sadece başka bir kişinin günahına katlanmak ve sağ kalmak değildir. Umut etmek, *karşılaşmak*tır. Hem günahla hem de o kişiyle karşılaşmaktır. Günaha karşı savaşa katılmaktır. Sevdiğiniz kişiyle ortak olup günahkârın Tanrı'nın lütfuyla değişebileceğine *inanmak*tır. En iyisini her zaman ortaya koyamamış olan diğer kişiyle ilgili olarak en iyisine inanmaktır. Sevdiğimiz kişiyi "dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçte" olan Tanrı'ya emanet etmektir (Ef. 3:20).

Her şeye katlanmak, dayanmak, umut etmek ve inanmak – oldukça zor bir görevdir bu. İnsana olanaksız gelir. Ama hatırlayın, Kutsal Yazılar bize "Tanrı'nın sevgi" olduğunu ve "sevginin Tanrı'dan geldiğini" söyler (1.Yu. 4:7, 8). Eğer eksik olduğunuzu hissediyorsanız, sınırsız kaynağa gidin! 1. Yuhanna 4:12 şöyle der: "Birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur." Sevginin ürününü yüreklerimizde yetiştiren kişi, sevgi olan Tanrımız'dır. Bu nedenle, Ruhu'nu içinizde canlı tutan Tanrı'ya dönün ve eksik olan şeyleri yetkin, mükemmel kılmasını dileyin.

Düşünün: Kimleri iyi bir şekilde seviyorsunuz? Kimleri sevmek sınavdır? Neden?

Harekete Geçin: Şu soruları bilge, güvenilir bir arkadaşınızla düşünün: Şu anda dayanmanız, katlanmanız, umut etmeniz ya da inanmanız gereken özellikle ne var? Tanrı size nasıl yardımcı olabilir? Tanrı'ya dönüp yardım istemek uygulamada nasıl olacak?

14. GÜN

Bağışlamak Alçakgönüllülüktür

[İsa kalabalığa], "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!" dedi. Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. İsa doğrulup ona, "Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?" diye sordu. Kadın, "Hiçbiri, Efendim" dedi. İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi. "Git, artık bundan sonra günah işleme!" (Yu. 8:7-11).

Zinada yakalanan kadınla ve onu taşlamak için etrafında toplanan yargılayıcı kalabalıkla ilgili bu metni okurken, o anın elle tutulur utancı sizin de yüreğinize dokundu mu? Herkesin ortasında günahı ifşa edilen kadın kim bilir nasıl bir utanç duymuştur! Kutsal Yazı uzmanları ve Ferisiler kadını getirdiklerinde, İsa "bütün halka" öğretiş veriyordu (Yu. 8:2). Kalabalıkta kimler vardı? Kadının arkadaşları mı, anne babası mı, komşusu mu, kuzenleri mi?

İsa kadının utanç anında ne yaptı? Tanrı'nın benzeyişinde yaratılmış olan o kadının yanında durdu ve onun adına konuştu. Kalabalığa kadının tarafında olduğuna dair şok edici bir mesaj verdi. Herkese unuttukları şeyi hatırlattı: Hepsi ve her biri günahkârdı! Rab'be karşı hiçbiri günahsız olmadığı için hiçbiri taş atamazdı.

İsa bu kadının hayatını kurtardı ama yaptığı tek şey bu değildi. Onu utancından özgür kıldı. Kalabalık kendi günahlarını hatırlayıp taşları birer birer bıraktıkça, İsa kadını halkın önünde utancından özgür kıldı. İsa onu Rab'bin önündeki utançtan özgür kıldı. "Ben de seni yargılamıyorum" diyerek ona güvence verdi.

Bu, Tanrı'nın gücü ve iyiliğidir. Hayatlarımıza girer, bizi suçluluğumuzdan ve utancımızdan özgür kılar.

Bu öyküde kiminle bağ kuruyorsunuz? Kadınla mı, kalabalıkla mı? Belki siz de bu kadının yaşadığı derin utancı biliyorsunuz. Günahınız ifşa oldu mu, başkaları tarafından yargılandı mı? Tanrı'nın önünde utanç duyuyor musunuz? Günahlarınızdan dönerseniz ve İsa'ya güvenirseniz, Tanrı sizi

utançtan özgür kılacağını defalarca Sözü'nde belirtiyor. "Mesih İsa'ya ait olanlara karşı artık hiçbir mahkûmiyet yoktur" (Rom. 8:1). İsa, zina eden kadının yanında durduğu gibi sizin de yanınızda duruyor. Sizi utancınızdan ve suçluluktan özgür kılıyor. O'nun lütfuna güvenerek karşılığında iman dolu bir yaşam sürecek misiniz?

Belki kendinizi kalabalıkla birlikte görüyor, elinizde atılmaya hazır bir taş tutuyorsunuz. Silah kıtlığımız yoktur. Kendi doğruluğumuza dayalı sözler, cezalandırıcı mesafe, dedikodu, garez ve öfke gibi bir sürü silahımız var. Peki Mesih'in şu sözlerini bugün hayatımızda duymanın bizim için anlamı nedir: "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın"?

Düşünün: Utanç duyuyor musunuz? Neden? İsa'nın sizi suçluluk ve utançtan özgür kılabileceğine inanıyor musunuz?

Düşünün: Kendi doğruluğunuza dayanarak bir başkasını utandırıyor musunuz? Kimi ve nasıl?

Harekete Geçin: Romalılar 8:1 üzerinde derinlemesine düşünün ve Tanrı'dan size yüreğinizde alçakgönüllülük vermesini dileyin. Mesih İsa'da siz ya da başkaları için hiçbir mahkûmiyet olmadığına inanın.

TANRI BİZE BAĞIŞLAMAYI ÖĞRETİR

"'Bırak, Tanrı halletsin' demek değildir bağışlamak. 'Bırak, Kurtarıcın'a hızla koş ve Tanrı'ya güvenmeyi öğren' demektir."

Trillia J. Newbell, *Fear and Faith*

15. GÜN

Düşüncelerinizi Mesih'e Odaklayın

Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün. (Kol. 3:1–2)

Tanrı'nın başkalarını bağışlamakla ilgili bize verdiği buyrukları bilmek bir şeydir. Bağışlamada *nasıl* başarılı olunacağını öğrenmek başka bir şeydir. "Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın" sözlerini *duymak* bir şeydir (Kol. 3:13). Bunun *nasıl* yapılacağını öğrenmek başka bir şeydir.

İyi bir şekilde bağışlayabilmek için gözlerinizi yardımınızın geldiği gökte bulunan Mesih'e çevirerek başlamalısınız. "Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün." İnsanlar olarak kendimize – yaşamlarımıza, dertlerimize, acılarımıza, ihtiyaçlarımıza odaklanmamız çok kolaydır. Yeryüzündeki şeyleri düşünürüz çünkü onlara dokunabilir, onları kolayca görebilir, kolayca hissedebiliriz. Ancak eğer Mesih'le birlikte dirildiyseniz, o zaman dünyanız bu yeryüzündekinden çok daha büyüktür – ve bu dünya eviniz değildir. Siz artık Tanrı'nın egemenliğine aitsiniz ve bağışlama görevi için önceliklerinizi düzenlemeli ve her şeyden önce egemenliğin ardınca gitmelisiniz. Tanrı kimdir? O'nun için neler önemlidir? O'nun izleyicisi olarak sizin için neler önemli olmalıdır?

Düşüncelerinizi Mesih'e nasıl odaklayabilirsiniz? Mesih'le ilişkinizi en yüksek önceliğiniz yapın. Mesih'e benzer olmak için O'nu inceleyin. O'nun tarafından değiştirilmek için Sözü'nü kana kana için. Bunun kısa, kestirme bir yolu yoktur. Eğer yüreklerimizde hüküm süren Mesih Ruhu'nda temellenmezsek, o zaman bağışlama sığ ve dengesiz olacaktır.

Görüştüğüm Kimberlee isimli genç bir kadın bunun güzel bir örneğidir. Kocası Tim'e karşı uzun süredir hissettiği kinle boğuşuyor. Kocası tembellik edebiliyor ve ilişkilerini geliştirmek için fazlaca adım atmıyor. Bu durum kadını üzüyor ve bazen oldukça çok öfkelendiriyor. Tim eksiklerini biliyor ve onların üzerinde çalışıyor ama daha gidecek çok yolu var. Kimberlee her

görüşmemize Tim'e karşı hissettiği bunaltıcı soğukluğun hüsranıyla geliyor. Kocasına katlanması ve Tanrı onu nasıl bağışladıysa, kocasını da öyle yürekten bağışlaması gerektiğini biliyor. Hatta bunu yapmak da *istiyor*. Ama uygulamada bunu nasıl gerçekleştirecek?

Kimberlee "bağışlamanın birinci adımıyla" başlamalı: Düşüncelerini Mesih'e odaklamak. Genç kadın Tanrı'yı ve Kutsal Kitap'ı bilen güçlü bir imanlı ama hayatının şimdiki mevsiminde ruhsal disiplinleri gevşetmiş. Geçmişin ruhsal zirvelerine güveniyor ama şu anda Mesih'le beraber olmuyor. Hayat yoğundur ve bu hepimize olabilir. Ancak şimdiki zamanda Rab'le vakit geçirmeyi bırakırsak –O'nun sözünden *şimdi* beslenip O'na dua etmezsek– rotamızdan hep çıkacağız. Düşüncelerimizi aktif bir şekilde Mesih'e odaklamadığımız taktirde, dünya, benliğimiz ve İblis zihnimize yön verecektir.

İşi tersinden yapmayın. Eğer bağışlamak istiyorsanız, doğru başlangıcı yapın. Gökteki değerleri düşünün ki, yüreğinizde Mesih hüküm sürsün.

Düşünün: Rab'le kişisel ilişkiniz nasıl? O'nunla zaman geçiriyor musunuz? Düşüncelerinizi gökteki değerlere yöneltmenize neler yardımcı olur?

Harekete Geçin: Ruhsal disiplinlerinizi değerlendirmeye zaman ayırın ve nelerin değişmesi gerektiğini düşünün. Bu değişiklikleri hayata geçirmenize yardımcı olması için sizi takip edecek bir hesap verme ortağı bulun.

16. GÜN

Dua

"Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın" (Mar. 11:25)

Bağışlama sizinle diğer kişi arasında yatay olarak gerçekleşmeden önce, sizinle Rab arasında dikey olarak gerçekleşir. Rab'bin önünde duayla aramanız gereken bir yürek tutumudur.

İsa yeryüzündeki hizmeti sırasında dua hakkında çok şey öğretti. İlginçtir ki, bağışlama hakkındaki öğretilerini sık sık dua bağlamında verdi. Örneğin, bugünkü metinde İsa'nın şöyle dediğini görüyoruz: "Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın." Burada İsa ne diyor? Dua etmek için Rab'be yaklaştığınız zaman, yüreğinizdeki gücenmenin üstesinden gelmelisiniz. Tanrı, kendisine dua edilirken her gücenmeyi bağışlamanızı buyuruyor.

Aynı şeyi Matta 6:9-13'te geçen ünlü Rab'bin Duası'nda da görürüz. İsa izleyicilerine şöyle dua etmeyi öğretir: "Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, sen de bizim suçlarımızı bağışla" (12. ayet). Rab'bin Duası'nda örtülü bir beklenti vardır. Eğer Tanrı'nın sizi bağışlamasını diliyorsanız, siz de başkalarının borçlarını bağışlamaya razı olmalısınız. İsa bunu daha ayrıntılı olarak şöyle dile getiriyor: "Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz" (14-15. ayet). İsa sözünü hiç sakınmıyor. Dua ederken başkalarını bağışlamamızı buyuruyor. Bağışlamak bir öneri değil, zorunluluktur. Rab'be dua etmek için eğildiğinizde, size haksızlık yapanlara yüreğinizde hak etmedikleri lütfu sunmalısınız. İsa, Tanrı'nın günahınızı bağışlamasını ve O'nunla paydaşlığınızı eski hâle getirmesini, sizin de bağışlamak için istekli olmanıza bağlamaktadır.

Bu yüzden, size haksızlık eden kişiyle yüzleşmek için bir plan yapmadan önce Tanrı'yla konuşun. Yaralarınızı O'na anlatın ve teselli için feryat

edin. Yüreğinizi O'na açın ve gücendiğiniz kişiyi bağışlamanız için doğaüstü yardımını dileyin. O'nun huzurunda, O'nun gücüyle bir başkasının size olan borcunu iptal etmeyi seçin. Sizin çok daha büyük olan borcunuzu iptal eden Tanrı'ya dua ettiğinizi aklınızda bulundurun.

Bugün dua edin ve yarın yine dua edin. Bağışlamak bir kerelik anlık bir karar değildir; devam eden bir süreçtir. Tanrı, O'na her yöneldiğinizde size yardımcı olacaktır.

Düşünün: Bağışlamanın bir söz dinleme konusu olduğunu düşünüyor musunuz? Eğer bağışlamayı seçmezseniz, bunun Rab'le ilişkinizde ne gibi sonuçları olur?

Harekete Geçin: Bugün başka bir konuda dua etmeden önce, yüreğinizde kimseye karşı herhangi bir şey var mı diye düşünerek yüreğinizi hazırlayın. Eğer varsa, bu sorunu duada Rab'be getirin. Bağışlamanıza yardımcı olacaktır.

17. GÜN

Yüreğinizi Yoklayın

"Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün" (Mat. 7:5)

Birisinin bize yaptığı haksızlıklara takılıp kaldığımızda, kendi günahımızı genellikle net bir şekilde göremeyiz. Bu aynen böyledir. Bunun yerine, kendi doğruluğumuzu haksızlık edenlerin haksızlığıyla karşılaştırırız ve onlara kıyasla kendimizi daha yukarıda görürüz.

Kurtarıcımız şöyle soruyor: "Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği fark etmezsin?" (Mat. 7:3). Sözlerine şöyle devam ediyor: "Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün." Bakış açısı her şeydir, değil mi? Size haksızlık eden kişinin günahı, yargınızın mikroskopu altında dev boyutlarda görünebilir. Ancak İsa sizi, mikroskoptan başınızı kaldırıp gözünüzün önündeki *kendi* günahınızın ölçülerine dikkat etmeye çağırıyor. İsa, kendinizi başkalarından daha iyi görmenize neden olan gururun gülünç doğasını ortaya koymak için abartma sanatı kullanıyor.

Arkadaşım Tiffany, zorlu bir evliliğe katlanma mücadelesi verdi. Kocası Jack yıllarca porno izlemişti. Pornografi bağımlılığı ilişkilerini tehdit ediyordu. Tiffany'ye bunun en zor kısmının ne olduğunu sorduğumda Jack'in günahı karşısında kendi içindeki gururla nasıl mücadele ettiğinden söz etti. Kocasının günahının, evlilikleri üzerinde kendi günahından daha büyük bir etkisi olduğu için kendisinin daha iyi bir insan olduğuna inanıyordu. Daha iyi bir imanlı. Daha iyi bir eş. Daha iyi bir ebeveyn. Genel olarak daha iyi birisi.

Tiffany kocasının günahını kendisininkiyle karşılaştırıp onunkini daha kötü bulduğu için kocasını bağışlamakta zorluk çekiyordu. Kendine özgü doğruluğu kocasından uzaklaşmasına ve yanlışlarını ona hatırlatmak için sık sık iğneleyici sözlerle onu utandırmasına neden oluyordu.

Bununla bağ kurabilir misiniz? Hayatınızda kendi doğruluğunuzla ilgili yanlış bir düşünceden ötürü gururlu yargıç olduğunuz bir ilişki var mı? Tanrı kendi günahımızı asla başkalarının günahlarıyla karşılaştırmamamızı söyler. Bunun yerine, günahlarımızı alıp *Tanrı'nın* istekleriyle karşılaştırmalıyız. Bizi etkilemesi gereken karşılaştırma budur – *Tanrı'nın* mükemmelliğine kıyasla *kendimizdeki* kutsallık noksanlığıdır.

Tiffany hayatındaki en büyük mucizenin Tanrı'nın bağışlaması olduğunu biliyordu. İddia ettiği hiçbir doğruluk kendisinden kaynaklanmıyordu; hepsi Mesih tarafından çarmıhta kendisine verilmişti. Kendine özgü doğrulukla kocasına sırt çevirerek, sanki kendisi doğruymuş gibi davranması makul değildi. Kendisi de kocası da lütfa muhtaç, düşkün günahkârlardı. Aralarındaki karşılaştırma, onların farklı değil, *aynı* olduklarını gösteriyordu.

Hepimiz günah işliyoruz – her birimiz! Tanrı'nın huzurunda kendimizi alçaltıp günahımıza ciddi bir gözle bakmadıkça, başkasının günahları için sevgiyle yardım sunmak bize zor gelecektir. Eğer kardeşinizin yüreğindeki çöpü çıkarmak isterseniz, önce kendinizi ciddi bir şekilde yoklamanız gerekir. Bağışlama yolunda bu adımı atlamayın.

Düşünün: Kendinizi doğru görmeniz, hayatınızdaki birisini bağışlamanıza engel oluyor mu? Bunu Rab'be itiraf etmeye ihtiyacınız var mı?

Harekete Geçin: Tanrı'nın hayatınızda bağışlamış olduğu günahı hatırlamak için biraz zaman ayırın ve ardından yüreğinizde kendinizi nasıl doğru görebildiğinizi itiraf edin.

18. GÜN

Kinin Kökünü Söküp Atın

Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağrışma ve iftira sizden uzak olsun.
Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın (Ef. 4:31-32)

Elçi Pavlus, Efesliler 4'te her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağrışma, iftira ve kötü niyet sizden uzak olsun diyor. Bunun yerine, Tanrı'nın "Mesih'te [bizi] bağışladığı gibi", biz de iyi yürekli, şefkatli ve bağışlayıcı olmalıyız. Yine aynı ilkeyi görüyoruz: *Mesih'in* sizin için yaptıklarını siz de başkaları için yapın. Eğer Tanrı'nın bağışladığı gibi iyi bir şekilde bağışlamak istiyorsak, yüreklerimizi yoklayalım ve kökünden söküp atmamız gereken günahlı alanları araştıralım.

Birisi tarafından yaralandığınızda ve onların suçunun anısı yüreğinizde iltihap yaptığında, kin kök salma fırsatı bulur. *Kin* ya da güceniklik çok tehlikelidir. Bağışlamayan bir ruhla ve olumsuz bir tutumla kendini belli eder. Çabucak içerlenir ve hınç beslemeye meyillidir. Kutsal Kitap'ta Kayin, kine tutunmasıyla bilinen bir örnektir. Kayin haksız muameleye maruz kaldığını hissederek, Tanrı'ya ve kardeşi Habil'e karşı kinle yanıp tutuştu. İçindeki kini, öfkeyle ve kendine acımayla ifşa oldu. En sonunda da Kayin'i, Tanrı'ya lanet edip kardeşini öldürmeye kadar götürdü. Kinin yıkıcı doğasına ve acilen söküp atılması gerektiğine ilişkin ne ciddi bir uyarı!

Bundan sonra listede *öfke* ve *kızgınlık* var. İsa bunlarla ilgili olarak bizi şöyle uyarır: "Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır" (Mat. 5:22). Hatta, İsa öfkeyi yürek düzeyinde cinayetle karşılaştırıyor. Öfke bazen özünde doğru olabilir (bkz. Ef. 4:26) ama daha sık görülen şu ki, "insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz" (Yak. 1:20). Kin gibi öfkenin de sökülüp atılması gerekir.

Bağrışma öfke patlamalarında ve çirkin kavgalarda görülen yaygaradır. İftira bir kişi hakkında düzmece kötü şeyler söylemek, *kötü niyet* ise bir kişiye zarar verme niyetidir. Günahın bütün bu alanları iman yaşamıyla uyumsuzdur, bu nedenle Pavlus okurlarının bu tutumları ve davranışları öldürmelerini buyurmaktadır. Bunlar bağışlama yolu değildir.

Peki ama derinlere kök salmış bu tür inanç ve davranışları nasıl söküp atarız? Pavlus bu günahlardan uzak durun diyor, ama nasıl? Öncelikle, Kutsal Kitap'a göre kin ve öfke sadece duyduğumuz *hisler* değil, yaptığımız *seçimler*dir. Bu önemlidir! İmanlılar olarak bizler, öyleymiş gibi hissetsek de artık günaha köle değiliz. Kutsal Ruh'un izinden gitmek ve daha iyi olan şu seçimleri yapmak için her zaman özgürüz: "Sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetim" (bkz. Gal. 5:22-23). Dua yoluyla Kutsal Ruh'un izinden gitmeyi *seçmeliyiz* ve *içimizden gelmese* dahi Tanrı'nın bilgeliğine uygun davranmalıyız. Kutsal Ruh'un gücü sayesinde Tanrı'nın yardımıyla yüreklerimiz en sonunda itaatkâr seçimlere yetişecektir.

Düşünün: Bu tuzaklardan sizi en çok ayartan hangileridir – kin mi, öfke mi, kızgınlık mı, iftira mı, bağrışma mı, kötü niyet mi?

Harekete Geçin: Kininizi ve öfkenizi Rab'be itiraf edin. Kutsal Ruh'ta yürümeyi seçin, yardım için dua edin ve Tanrı'nın, hayatınızda görmeyi arzuladığınız iyi meyveleri yetiştireceğine güvenin.

19. GÜN

Yargıyı Tanrı'ya Bırakın

Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun? (Yak. 4:12)

Birisini bağışlamak için harekete geçtiğimizde, yüreklerimize kök salmış olan yargıyla uğraşmak önemlidir. Başkalarını yaptıkları haksızlıklar yüzünden yargılamaya hakkımız olduğunu hissedebiliriz ama Yakup bugünkü ayette yalnızca Tanrı'nın bir insanı mahkûm edebilecek kutsallıkta olduğunu söylüyor. Biz bu yönden O'nun gibi değiliz. Yasayı yaratan Tanrı'dır ve kimlerin kurtulacağına ya da mahvolacağına karar verecek olan yalnızca O'dur. Tanrı'nın yargı konusundaki tekeli O'nun çömlekçi, bizimse sadece kil olduğumuzu hatırlatır. Bizim komşumuzu yargılamak için hiçbir hakkımız yok ve biz böyle yaptığımız zaman Tanrı'nın yetkisini gasp etme riskine gireriz.

Benim ilk danışmanlık verdiğim kişilerden biri olan Sylvia, yargının resmiydi. Kendine özgü doğruluğuyla kocası Phil'i mahkûm etmeye tamamen kendini adamıştı. Phil maddi yönden karısını hayal kırıklığına uğratmıştı. Gerçekten bilgelikten yoksun maddi kararlar almış ve bu da korkunç bir borç yaratmıştı. Sylvia büyük bir aşağılamayla Phil'i boşamış, evi ve çocukları almıştı. Phil'i evinden ve ailesinden sürmekle doğru şeyi yaptığına emindi. Kaşlarını çatarak, "Bunu hak etti" diyordu.

Boşanma sonuçlanınca, Sylvia yeni, parlak geleceğine son süratle yelken açtı. Aslına bakılırsa, onun için endişeleniyordum. Yolunu bulduğundan çok emindi ama ben onun kaybolduğunu biliyordum. Duruşu, ses tonu ve yüreğinin feryadı lütufla değil, yargıyla doluydu. Sylvia'nın kocasını bağışlamayı sabit bir şekilde reddetmesi daha büyük ve daha ciddi bir problemin belirtisiydi: Sylvia, Tanrı'nın kendisi için olan lütfunu anlamıyordu.

Danışma süreci bittikten beş yıl kadar sonra Phil'den kahredici bir mesaj aldım. Sylvia kendi canına kıymıştı. Evi, çocukları ve kazandığı para… hepsi Phil'e geri döndü. Çok daha farklı sonuçlanabilecek olan bir haya-

tın ironik ve trajik sonu! Sylvia'nın yargısının onu yiyip bitirmesine gerek yoktu. Yargısını söküp atsaydı ve Rab'bin önünde alçakgönüllü bir tutum takınsaydı, hayatı nasıl olurdu? Sıkıntıları süresince Rab'bin iyiliğine ve kontrolüne umut bağlamaya istekli olsaydı, nasıl bir insana dönüşürdü?

Tanrı günahlarımızı bağışladıktan ve bizi kendi ailesine kabul ettikten sonra, yüreklerimizin muazzam bir dönüşüm yaşaması gerekir. Tanrı *olmaya çalışmaktan* çıkıp, Tanrı'ya *tapınmaya* doğru ilerleriz. Bu büyük yürek dönüşümünün ortasında, başkalarını *yargılamak*tan çıkıp, başkalarını *sevmeye* doğru olgunlaşırız. İnsanları sevmek bazen gerçekten acı verici olabilir. Bağışlama maliyetlidir. Ancak burada, yargılayıcı olmanın yine de çok daha maliyetli olduğunu görüyoruz.

"Tanrı kibirlilere karşıdır ama alçakgönüllülere lütfeder" (Yak. 4:6). Her şeye gücü yeten Tanrı'yla karşı karşıya gelmeyin. *Alçakgönüllülük* tövbenin anahtarıdır. Eğer yüreğinizde derinlere kök salmış yargı varsa, Tanrı'ya dönün, günahınızı itiraf edin ve O'na yaklaşın. Eğer O'na yaklaşırsanız, O da size yaklaşacağını vaat ediyor. "Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir" (Yak. 4:10).

Düşünün: Kimleri yargılama ve mahkûm etme ayartısı duyuyorsunuz? Bunun yerine, bugünkü ayete göre neden onları bağışlamanız gerekir?

Harekete Geçin: Tanrı'nın sizde bugüne dek bağışladığı şeylerin –aklınıza ne gelirse, küçük veya büyük– bir listesini yapın. Bağışlayışı için Tanrı'ya teşekkür edin. Bu eylemin alçakgönüllülüğünü, yargılama ve mahkûm etme ayartısı duyduğunuz ilişkiye taşıyın.

20. GÜN

İlk Önce Hoş Görmeyi Düşünün

Her şeyden önce birbirinizi candan sevin.
Çünkü sevgi birçok günahı örter.
(1. Pe. 4:8)

Elçi Petrus bize birbirimizi candan sevmeyi buyuruyor. Ne demek istiyor? Bu ayetin diğer çevirileri şöyledir: "Birbirinize olan sevginiz coşkun olsun" (Kitab-ı Mukaddes Çevirisi), "Birbirinizi içtenlikle sevin" (Thomas Cosmades Çevirisi) ve "kendi aranızda coşkun sevgi olsun" (Bünyamin Candemir Çevirisi). "Birbirini candan sevmek" derin, gayretli ve cömert olan, birçok günahı örtmeye yetecek kadar güçlü bir sevgiyi ifade eder. Petrus, sevginin zengince çoğaldığı yerde, yanlışların kolayca sindirildiğine ve yola devam edildiğine inanmaktadır.

Size hayatınızda bu tür candan olan, günahlarınızın çokluğuna göz yumacak kadar derin bir sevgi duyan kimse oldu mu? Bu tür candan sevgiyi düşündüğümde, gözümün önüne büyük anne ve babam gelir. Onların sevgisi bütün kusurlarımı örterdi; onlara yakın olmak lütfun ve cömertliğin bolca tadını çıkarmak gibiydi. Acaba aynı şeyi sizin ve benim için söyleyebilecek kimse var mıdır? Kimseyi böyle candan seviyor muyuz? Tanrı bizim candan sevmemizi ister çünkü gerçek sevgi birçok suçu hoş görebilmektedir.

Süleyman'ın Özdeyişleri 19:11 şöyle der: "Sağduyulu kişi sabırlıdır; kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır." Bir suçu hoş görmek, Kutsal Kitap'a uygun ve meşru bir bağışlama tarzıdır. Kutsal Yazılar bize bağışlamanın birçok kez Rab'bin huzurunda yüreğinizde tek taraflı ve koşulsuz olabileceğini öğretir. Suçlu kişiyle resmi olarak yüzleşmeden ve böyle bir şey istenmeden hoş görmeyi seçmek –haksızlığa maruz kalıp bağışlamak– mümkündür.

Elbette bu şekilde bağışlanabilecek en bariz günahlar, küçük ve istenmeden işlenen suçlardır. Evlendiğim zaman, kayınpederim bu konuda konuşmuştu. Beni ve kocamı, evlilikte küçük şeyleri mesele etmeyin diyerek

teşvik etti. Bu tavsiyenin ne kadar sık akla geldiği beni gerçekten şaşırtır. Bana verilen en iyi evlilik tavsiyesi budur çünkü evlilikteki çoğu günah küçük şeylerden ibarettir. Asıl zor olan yürekte bağışlama işini Rab'le yaptığınızı varsayarak, suçlu kişiyi günahıyla yüzleştirmenin gerçekten gerekli olup olmadığını düşünün.

Bazen yüzleştirmek *iyidir*. Örneğin, ilişkinize kalıcı hasar veren bir günahı göstermek iyidir çünkü bu durumda yüzleştirmek, ilişkiye verilmiş olan hasarın onarılmasını sağlayabilir. İnsanları başka bir kişiye, suçluya ya da Tanrı'nın ismine ciddi zarar verecek suçlarla yüzleştirmek de önemlidir. Böyle durumlarda, yüzleştirme birisini korur ve hatta suçlu kişiyi tövbeye ve değişime götürebilir. Yüzleştirmek iyi olabilir ama bunu yapmadan da tümüyle bağışlayabiliyor musunuz diye düşünmek de iyidir.

Düşünceli olun. Mümkün olduğu zaman günahı hoş görün ve gerekli olduğu zaman karşıdaki kişiyi günahla yüzleştirin. Her şekilde, niyetiniz candan sevmek olsun.

Düşünün: Kimin tarafından candan sevildiğinizi hissettiniz? Birisinin size duyduğu sevginin, bu kişinin sizin günahlarınızı hoş görmesini sağladığı durumlar oldu mu? Siz kimseyi candan seviyor musunuz?

Harekete Geçin: Bu hafta biri sizi gücendirdiğinde, bu suça karşılık vermeden bir ya da iki gün bekleyin. Kendime şöyle dediğim bilinir: "Emin değilsen, çeneni kapa." Suç gerçekten yüzleştirme gerektiriyor mu ya da acıya katlanıp, bağışlayıp, yüzleştirme olmadan yola devam edebiliyor musunuz diye Rab'le birlikte düşünün.

21. GÜN

Yüzleşme/Yüzleştirme

"Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun" (Mat. 18:15)

Bağışlamanın hem dikey hem de yatay boyutları olduğunu düşünün. Tanrı genellikle bağışlamanın *dikey* kısmından, yani Rab'bin önündeki koşulsuz, yürekten bağışlama tutumundan söz eder (bkz. Mar. 11:25). Bu nedenle biz de bu ruhsal okumanın büyük bir kısmında yürekle ilgili konuştuk.

Bugünkü metindeyse, Tanrı bağışlamanın sizinle suçlu arasındaki *yatay* işleyişinden söz ediyor. Bizim kültürümüzde, bağışlamanın bu işleyişi için daha net bir sözcük *barışma*dır. Barışma, ilişkinin onarılması umuduyla yüzleştirmeyi içerir ama bu her zaman mümkün değildir.

Asıl zor olan yürekten bağışlama işini Rab'le gerçekleştirdiğiniz zaman (Mesih'i düşünerek, dua ederek, kendi yüreğinizi yoklayarak, kin ve yargı köklerini söküp atarak), sizi gücendiren kişiyi günahıyla yüzleştirmeniz gerekir mi diye düşünün. İşte size iki temel kural:

1) İlişkinize kalıcı hasar veren bir suçu göstermeniz iyi olur ve 2) size, suçluya, bir başkasına ya da Tanrı'nın itibarına ciddi zarar verecek suçları göstermeniz de aynı şekilde iyi olur. Eğer söz konusu durumda yüzleştirmenin gerekli olup olmadığından emin değilseniz, bilge ve güvenilir Hristiyanların öğüdüne kulak verin (bkz. Özd. 18:1).

Yüzleştirmenin sonraki doğru adım olduğunu varsayarak, Tanrı sürecin nasıl olması gerektiğini Matta 18'de açıklar ve basit bir buyrukla başlar: "Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun." Buradan başlayın ve zor konuşmayı yapın! Size haksızlık eden kişinin itibarını korumak için konuşma özel olsun ve yüzleştirmenin nihai amacı onu Rab'be "kazanmak" olsun. Amaç suçlu kişinin yalnızca sizinle birliğini düzeltmek değil, daha önemlisi, kişinin Tanrı'yla birliğini düzeltmektir.

Neler söyleyeceğinizi planlayın ve bunları yıkacak şekilde değil, geliştirecek şekilde ifade edin (bkz. Ef. 4:29). Sabırla ve yumuşaklıkla konuşarak sevgi ve alçakgönüllülük gösterin. Süleyman'ın Özdeyişleri 12:18'in sözlerine kulak verin: "Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser; bilgelerin diliyse şifa verir." Suçlu kişiye hatasını dikkatli bir şekilde söyleyin.

Eğer suçun acı verici doğasından ya da suçlunun önceden kestirilemeyen doğasından ötürü konuşmanın patlamaya dönüşebileceği beklentisi varsa, yüzleşmenizi ilk başta (ya da belki daima) yazılı yapmak iyi olabilir. Yazmak, konuşmaya nazaran daha ciddi düşünmeyi gerektirir ve orada kontrollü olmak, kişisel görüşmeden daha kolaydır.

Peki ya suçlu kişi tehlikeliyse? Örneğin taciz kurbanı olan bir kişi, tacizcisiyle nasıl yüzleşir? Böyle durumlarda önceliğiniz *güvende kalmanız*dır. Görüşmenizde güvenilir bir üçüncü taraf olmalı ya da bir kişi siz olmadan sizin adınıza tacizciyle yüzleşmelidir. Yüzleşme için kendinizi gereksiz yere tehlikeye atmayın.

Düşünün: Size haksızlık eden birisiyle yüzleşmeniz gerekiyor mu? Buna nasıl karar verebilirsiniz?

Harekete Geçin: Birisini günahıyla yüzleştirmeniz gerekiyorsa veya bunu yapacaksanız hem yüzleştirmenin içeriği hem de tarzı hakkında öğüt alın. Planladığınız sözlerin alçakgönüllülük ve birlik arzusu içerip içermediğine dair fikirler alın.

22. GÜN

Sabırlı Olun

"Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın. Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, 'Tövbe ediyorum' derse, onu bağışlayın."
(Luk. 17:3–4)

Cameron yıllarca güceniklik içinde yaşamıştı. Üvey ebeveynleri hiçbir zaman onu anlayamamıştı – ne çocukluğunda ne de şimdi yetişkin olarak. Kendisi duygusal ve açık sözlü, ebeveynleriyse metin ve sabit kişilerdi. Cameron'ın söylediklerinin içeriğine bakmak yerine, söyleme *tarzını* sıkça eleştirirlerdi. Onu "dramatik" ya da "diva gibi" davrandığı gerekçesiyle ciddiye almazlar, böylece dikkatlerini çekmeye çalıştığı konuya karşılık vermezlerdi

Cameron danışmanlık sırasında onları bağışlamak için çok çaba sarf etti. Ancak ebeveynlerinin buna son vermeleri için onu ne kadar yaraladıklarını anlamaları gerekiyordu. Bu nedenle, onları da kendisiyle birlikte danışmanlığa davet etmesi için Cameron'ı teşvik ettim. Yüzleşme için dikkatlice hazırlandı. Kullandığı sözcükleri, bunları nasıl kullanacağını dikkatlice seçti ve Tanrı'nın lütfuyla çok başarılı bir görüşme oldu. Cameron'un anne ve babası, kişilik farklılıklarından ötürü onu nasıl aşağıladıklarını fark ettiler. Onlar özür diledi, Cameron da hemen orada onları bağışladı.

Yüzleşmede umduğumuz şey daima budur, öyle değil mi? Birisiyle günah nedeniyle yüzleşiriz, onlar günahı kabul edip özür diler ve biz de onları bağışlarız. İşin aslı bu kadar basittir! İsa bunu öğretmiş ve şöyle demişti: "Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın. Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, 'Tövbe ediyorum' derse, onu bağışlayın." Burada İsa, bize ilişkide barışmanın nasıl olması gerektiğinin bir resmini sunuyor. Bu resim yüzleşmeyi, kabullenmeyi, tövbeyi ve barışmayı içeriyor. Dikkat ederseniz, İsa bu günahın tekrarlayabileceği ve hatta birçok kez tekrarlayabileceği gerçeğini de ilave ediyor. Buna rağmen, bağışlamaya devam etmemizi söylüyor.

İyi bir yüzleştirmeden sonra günahların hemen temizlenmesini dileriz. Ancak günah karışıktır. Bağışlama zor bir süreç olduğu gibi, tövbe de zor bir süreçtir. Birisinin tekrarlayan suçu sizi ne zaman yaralarsa, o zaman öfkeniz ve üzüntünüzle birlikte Tanrı'ya koşun. Tanrı görür, bilir ve gerçekten yardımcı olabilecek tek kişidir. Bağışlamanız için size doğaüstü güç verebilecek olan şey Tanrı'nın kudretidir ve bundan da öte, suçlu kişiye tövbe etmesi için doğaüstü güç verebilecek olan şey de yine Tanrı'nın kudretidir.

Düşünün: Birisinin tekrarladığı suçlar sizi aşağıya çekiyor mu? Sabırla katlanmanız için ihtiyacınız olan şey nedir?

Harekete Geçin: Bugün hayatınızda tekrar tekrar suç işleyen – tövbe etmeye çalışan ama bunu beceremeyen– kişi için bile minnettarlık gösterin. Bu kişinin tekrarlayan günahı, onun hakkında doğru olan tek şey değildir. Onun hayatında Tanrı'nın lütfunu hangi şekillerde görüyorsunuz? Bunu ona söyleyebilir misiniz? Bu minnettarlık eylemi, ikinizin yüreğini de teşvik etsin çünkü buna muhtemelen ikinizin de ihtiyacı var.

23. GÜN

Düşmanınızı Sevin

"Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin oğulları olacaksınız. Çünkü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir. Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun."
(Luk. 6:35–36)

Son iki günümüzü, bize haksızlık yapanlarla yüzleşmeyi ve tövbe ettikleri zaman onları bağışlamayı düşünerek geçirdik. Peki ama suçlu kişi tövbe *etmezse* ne yaparız?

Eğer size haksızlık eden kişiyi suçuyla yüzleştirirseniz ve o hatasını kabul edip değişmeye razı olmazsa, bu sizin ilişkinizin doğasını kaçınılmaz olarak etkileyecektir. Tanrı size yine de koşulsuz olarak yürekten bağışlamanızı buyurur ama bağışlamanız tek taraflı olacak çünkü ortak bir anlayışla karşılık bulmayacaktır.[1]

İsa şu sözleri söylerken bu ikileme değinmektedir: "Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin" (Luk. 6:27-28) ve "Düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak" (Luk. 6:35). Bize haksızlık eden kişiyi düşman olarak etiketleyecek kadar ciddi bir şekilde rencide olmamışsak bile, aynı ilke geçerlidir: Tövbeye yanaşmayan kişiyi dahi sevmeye devam etmeliyiz.[2] İsa şöyle sorar: "Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. Size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar" (Luk. 6:32-33). Hristiyan yaşamında sevgiye sevgiyle karşılık vermek yeterli değildir. İsa *düşmanlarımızı* dahi sevmemiz için bize meydan okumaktadır. Bu gerçekten radikal bir çağrıdır.

İmanlılar düşmanlarını sevdikleri zaman "Yüceler Yücesi'nin oğulları" olduklarını gösterirler çünkü Tanrı bile "nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir." Biz düşmanlarımıza merhamet gösterdiğimiz zaman, Tanrı'nın merhametini ortaya koymuş oluruz.

Bir keresinde danışmanlık verdiğim Janice, zor bir evlilikten sonra şifa bulmaya çalışan dul bir kadındı. Kötü muameleyle ilgili öyküleri yürekler acısıydı. Janice yaşadığı ihanet ve aşağılanmaya rağmen eski kocasına merhamet göstermek için Tanrı'ya dua ediyordu. Bundan etkilenen tek kişi ben değildim. Kızı Patrice, babasının neden olduğu acıya rağmen annesinin –yıllarca– ona iyilik dilediğine tanık olmuştu. Patrice babası için annesinin duada bunca sebat gösterme nedeninin onun imanı olduğunu ve bu merhametin dünyanın sunduğundan çok farklı olduğunu biliyordu. Annesinin bir düşmana yönelik sevgisinin çarpıcı doğası, Patrice'i Tanrı'ya çekti. Patrice zamanla hayatını Mesih'e teslim etti. Tanrı'ya şükürler olsun!

Tanrı'nın sizin itaatinizi nasıl kullanabileceğini asla bilemezsiniz. Tanrı, Janice'in sadakatini kullanarak kendisinin iyi ve güvenilir karakterini kızına yansıttı. Sizin de bir düşmana karşı Tanrı yoluna yakışan kararlarınızı ve tutumunuzu, Tanrı'nın sizi seyreden dünyayı etkilemek için hangi şekillerde kullanabileceğini tahmin edemezsiniz. "Babanız merhametli olduğu gibi, *siz* de merhametli olun."

Düşünün: Tanrı'nın nankör ve kötü kişilere karşı ne şekilde iyi davrandığını gördünüz? Tanrı'nın merhametine ilişkin Kutsal Kitap'tan ve kişisel hayatınızdan örnekler düşünebilir misiniz?

Düşünün: Nankör ya da kötü kişilere karşı merhamet gösterseniz, ne olurdu?

Harekete Geçin: Hayatınızda size karşı kaba, iğrenç ve hatta kötü niyetli davranan birini düşünün. O kişi, en hafif deyimiyle, sevmesi güç bir kişidir. Şu anda o kişi için dua edin. Eğer uygunsa, bilge bir Hristiyan arkadaşınızla konuşun ve düşmanınıza karşı kasıtlı olarak iyilik yapabileceğiniz bir yol bulmak için birlikte beyin fırtınası yapın.

24. GÜN

İntikamı Rab'be Bırakın

Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın... "Düşmanın acıkmışsa doyur; susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın." Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen. (Rom. 12:19–21)

Lauren bağışlamaya nereden başlayacağını bilmiyordu. Ailesi tarafından birçok kez kötü muamele görmüştü. Şimdiyse Lauren, sorumluluk sahibi bir kız olmaya çağrılıyor, eve gelip annesinin son günlerinde yatağının başında beklemesi isteniyordu. Lauren eve dönme konusunda karışık duygular içerisindeydi. Ölmekte olan annesine bakmak istiyordu ama ilişkileri çözümlenmemiş uçsuz bucaksız acılarla doluydu.

İntikam demek, gitmeyi reddederek son sözü söylemek demekti. Ancak bugünkü metin Lauren'ın yüreğini değiştirdi ve Rab'bin onu farklı bir yöne doğru sevk ettiğini hissetti. Rab bize intikamı kendisine bırakmamızı buyurmaktadır. Kendisi, güvenebileceğimiz bir adaletle karşılık verecektir. Bunun yerine, bize düşmanlarımıza iyilik yaparak onları utanca boğmamız öğütlenmektedir. Düşmanlarımıza iyilik yapmak, kendi davranışlarından utanmalarını sağlayabilir ve muhtemelen onları tövbeye yöneltebilir. Düşman tövbe etmese bile, bize haksızlık eden kişinin son günde Yargıç'la ve adil cezayla yüzleşeceğini bilerek huzur duyabiliriz. Bu bilgi yüreklerimizin "kötülüğe yenilmemesini, kötülüğü iyilikle yenmesini" sağlayabilir. Bir başkasına karşı yargı ve intikam günahlarına teslim olmak yerine, Tanrı'nın adil yargısına güvenebilir ve enerjimizi herkese karşı iyilikle yaklaşmak için kullanabiliriz.

Lauren annesinin son ayında evine döndü. İntikamı Tanrı'ya bıraktı. Annesine iyi davrandı. Gerçek anlamda onu besleyip karnını doyurdu ve suyunu içirdi. Son günlerinde bakımevinde ona destek oldu, Tanrı'nın Sözü'nü okudu ve lütuf ilahileri söyledi. Lauren'in iyiliği, beklenmedik bir şekilde annesinin yüreğini yumuşattı. Son günü gelmeden önce Mesih'e iman etti.

Harika Tanrımız, Lauren'ın iyiliğini kötülüğü yenmek için kullandı!

Ne yazık ki, Lauren'ın ailesinin diğer üyeleri annesi gibi karşılık vermedi. Katı yüreklilikle muazzam bir acı kaynağı olmaya devam ediyorlar. Hristiyan sevgisi, Lauren'ı onların tövbe etmesi için duaya zorluyor ve o da böyle yapıyor. Bununla birlikte, Tanrı'nın bilgeliği aynı zamanda ona kötü muameleden korunmak için bu ilişkilerde işlevsel sınırlar koyma özgürlüğünü vermektedir. Romalılar 12:18 şöyle der: "Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın." Bazen, özellikle taciz edici ilişkilerde barış içinde yaşamak mümkün değildir ve bu kişilerle görüşme kuralları koymak bir günah değil, gerekliliktir.[1] Bağışlamak, kendinizi güvenli olmayan bir duruma koymanızı gerektirmez.

Lauren'ın örneği bize, düşmanınızı sevmenin somut bir meyvesini gösterir. Hepimiz intikamı Rab'bin ellerine bırakma becerisinde gelişelim. Bu, düşmanlarımızı duayla Rab'be teslim etmekle ve yüreklerimizi Ruhu'nun gücüyle doğru tutmakla başlar. Kötülüğe yenilmeyelim, kötülüğü iyilikle yenelim.

Düşünün: Kimden intikam almak için ayartılıyorsunuz? İntikam almak için kendinizi nasıl bir çaba içinde buluyorsunuz?

Düşünün: Kötülüğe kötülükle karşılık verirken, bunu sessiz, gizli bir şekilde mi, yoksa sesli, dikkat çekici bir şekilde mi yapıyorsunuz?

Harekete Geçin: Kötülüğe kötülükle karşılık verme ayartınızı itiraf edin. Tanrı'ya ve güvenilir dostlarınıza bunu açıklayın. İntikamı Tanrı'ya bırakmak için dua edin ve bu konuda başkalarından da dua isteyin.

Harekete Geçin: Eğer herhangi bir tacize maruz kaldınızsa, içinde bulunduğunuz durumda en iyi karşılığı nasıl verebileceğinizi bilge bir danışmanla konuşun.

25. GÜN

Tanrı'ya Yakarmak

Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın. Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır. (1.Pe. 5:6–7)

Birkaç günümüzü nasıl bağışlamamız gerektiğini düşünmeye adadık. Bağışlamak bir sayfadaki sözcükleri okumaktan çok daha zor, öyle değil mi? Bağışlamak için harekete geçtiğimizde, bir adım ileri, iki adım geri gittiğimizi hissedebiliriz. Gerçekten bağışlamayı seçeriz ama ne kadar çok acı duyduğumuzu ve hatıraların bizi usandırmak için ne kadar sık canlandığını görüp hayrete düşeriz. Günah bağışlanmış olsa da o günahla bozulan ilişkiyi yeniden inşa etmek bizi tüketir.

Siz bağışladıktan sonra, hayat yine de sıkıntılı olabilir. Bağışladığınız kişi sizi hayal kırıklığına uğratmaya devam edebilir ya da içinizde bir türlü bitmek bilmeyen kinden ötürü kendinize karşı hayal kırıklığı duyabilirsiniz. Eğer durumunuz buysa, Elçi Petrus bugün sizi teşvik etsin: "Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın. Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır."

Tanrı'nın "kudretli elini" hayal ettiğinizde, aklınıza neler geldiğini merak ediyorum. Benim için, Kutsal Yazılar'da Tanrı'nın birçok kurtarışı aklıma geliyor: Esirlerin serbest kalması için Tanrı'nın kudretli elinin Kızıldeniz'i açması. Tanrı'nın kudretli elinin Daniel'i aslan çukurunda güvenlik içinde tutması. O'nun kudretli elinin Davut'a Golyat karşısında zafer kazandırması. O'nun kudretli elinin Yeni Antlaşma'da cinleri kovması, hastaları iyileştirmesi, körlerin gözlerini açması. Tanrı'nın müthiş, kudretli elinin Şeytan'ı, günahı ve ölümü ilk ve son kez Mesih'in çarmıhında yenmesi. Petrus'un bugün kendinizi alçaltmanızı istediği yer işte bu kudretli eldir.

Kendinizi Tanrı'nın kudretli elinin altında alçaltmanız, Tanrı'nın kim olduğunun ışığında sizin kim olduğunuzu hatırlamanız demektir. Siz kırılgansınızdır; oysa O kudretlidir. Siz günaha düşmüşsünüzdür; oysa O mükemmeldir. Gururunuzdan sıyrılın ve yorgun, muhtaç olan yüreğinizi

Tanrı'ya getirin. Tanrı'nın hayatınızdaki tasarısına ve zamanlamasına güvenin. O sizi uygun zamanda uygun şekilde ve kendisinin iyi amacı doğrultusunda yükseltecektir.

Unutmayın, Tanrı sadece kudretli değildir. O aynı zamanda *kayırmaktadır*. Petrus, Tanrı'nın kayırdığını kişisel olarak bilen biri olarak bize bu hatırlatmayı yapıyor. İsa'yla birlikte suyun üzerinde yürümeye çalışan ama korkup düşen öğrenci kendisiydi. "Ya Rab, beni kurtar" diye alçakgönüllülükle yakardığı zaman (Mat. 14:30), İsa ne yaptı? İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?" dedi (Mat. 14:31).

Bağışlamak biraz su üstünde yürümeye benzer. Tanrı'nın gücüyle bağışlamayı seçmek için iman gerekir. Kine gömülmekteyken Tanrı'ya güvenmek için alçakgönüllülük gerekir. Bütün kaygılarınızla Tanrı'ya yakarın. O sizi kayırır ve sizi tutup kaldıracaktır.

Düşünün: Şu anda bağışlama sürecinizde bitkin, hüsrana uğramış ya da umutsuz hissediyor musunuz? Kendinizi hangi açıdan Rab'bin önünde alçaltmanız gerekebilir?

Harekete Geçin: Kaygılarınızın bir listesini yapın. Listeye bakın ve Tanrı'nın Kutsal Yazılar'da gördüğünüz kudretli elinin listenizdeki maddeler için yeterli olup olmadığını düşünün. Siz de Petrus gibi, Tanrı'nın sizi kayırdığını hatırlayarak yardım için yakarın.

TANRI BAĞIŞLAMAMIZA YARDIM EDER

"Eğer hiç yara almamışsak, bağışlama konusundan üstünkörü söz ederiz; ancak yaralandığımız zaman, Tanrı'nın lütfu olmaksızın bir insanın diğerini bağışlamasının imkânsız olduğunu biliriz."

Oswald Chambers, *The Place of Help*

26. GÜN

Tanrı'nın Ruhu Sizi Güçlendirir

Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Baba'nın önünde diz çökerim.
Baba'nın kendi yüceliğinin zenginliği uyarınca Ruhu'yla sizi iç varlığınızda kudretle güçlendirmesini ve Mesih'in iman yoluyla yüreklerinizde yaşamasını dilerim. Öyle ki… Mesih'in sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin. (Ef. 3:14–19)

Kutsallaştırılmak bir gecelik bir süreç değildir. Bunu biliriz ama değişmek isteyip de aynı şekillerde günah işlemeye devam ettiğimizde cesaretimiz kırılır. Bağışlama yerine aynı öfkeyi, kini, korkuyu ve gururu buluruz. Günahın ardından ilişkileri onarmak, içinden çıkılmaz bir süreçtir.

Bugünkü metnimizde, Kutsal Yazılar'ın en teşvik edici dualarından birine bakıyoruz. Elçi Pavlus'un Efesli imanlılar için ettiği duadır bu. Gökte ve yerde her aile üzerinde mutlak yetkili olan zengin yüceliğe sahip Baba Tanrı'ya dua ediyor. Pavlus Efeslilerin Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla iç varlıklarında kudretle güçlenmesi için dua ediyor. Mesih'in iman yoluyla yüreklerinde yaşamasını diliyor. Efeslilerin Mesih'in sevgisini tümüyle kavramaları ve Tanrı'nın doluluğuyla dolmaları için dua ediyor.

Bu dua beni gerçekten teşvik ediyor. Bana değişim sürecinde tek başımıza bırakılmadığımızı hatırlatıyor! Tanrı, Ruhu aracılığıyla bize *güç* veriyor. İman ettiğimiz zaman yüreklerimizde konut kuran Kutsal Ruh, imanlılar olarak *gelişirken* iç varlığımızda bizi kudretle güçlendiriyor. Tanrı'nın kudretini isteyebiliriz ve O, iç varlığımızda bize bunu sağlayacaktır! Mesih, iman aracılığıyla yüreğimizde yaşamaktadır.

Bağışlamak zordur. Bu ruhsal okumayı yazarken dahi, Tanrı'nın beni bağışladığı gibi bağışlamakta zorlandığımı fark ediyorum. Kocamı, anne babamı, arkadaşımı, hatta otobüste bana bağıran bir yabancıyı… Tanrı bağışlamanın gerçekten ne denli zor olduğunu zihnimde taze tutacak çok sayıda örnek sağladı. Bu alanda Tanrı yolundan eksik kaldığımızda, cesa-

retimizi kaybetmeyelim. "Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir" (Ef. 3:20). Bugün hangi iman mücadelesi ya da günah mücadelesi içinde olursanız olun, Tanrı'nın size iyi bir haberi var. Tanrı'nın *Ruhu* iç varlığınızda etkindir ve *Mesih* iman yoluyla yüreklerinizde yaşamaktadır! Şükürler olsun!

Bağışlama konusunda mücadele ettiğimiz her an, Baba'nın huzurunda diz çökelim. Ruhu aracılığıyla Tanrı'dan güç dileyin. Sizi kendi doluluğuyla doldurmasını dileyin. Bizim düşündüğümüzden ya da hayal ettiğimizden çok daha fazlasını yapabileceğini söyleyen Tanrı Sözü'ne iman edin.

Düşünün: Kendi zayıf gayretinizle bağışlayamazsınız. Baba'dan, O'nun gücünü dilemeye razı mısınız? Paul Miller şöyle yazmıştır: "Kendi irademiz ve dua, işleri halletmenin iki farklı yoludur. Kendi irademizin merkezinde ben varım ve kendi suretimde bir dünya şekillendiriyorum. Duanın merkezindeyse Tanrı var ve beni Oğlu'nun benzerliğinde şekillendiriyor."[1] Dua hayatınız ne durumda? Duanın, Tanrı'nın hayatınızı değiştirmek için kullandığı ana araçlardan biri olduğuna inanıyor musunuz?

Harekete Geçin: Dua hayatınızı alevlendirmek için Kutsal Yazılar'ı kullanın. Efesliler 3:14-19'un sözlerini duanızda kullanın ve bunları bağışlama arzunuza uygulayın.

27. GÜN

İsa Hâlinizden Anlıyor

Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım. (İbr. 4:15–16)

Sevgili arkadaşım, başka bir kişiyi bağışlamak gibi zor bir göreve başlarken –ve bu görev için zayıf olduğunu fark ederken– başkâhininin senin zayıflığına yakınlık duyduğunu bilerek yüreklen.

Bugünkü metnimizde, başkâhinimiz İsa hakkında iki gerçeğe dikkat edin.

Birincisi, *O sizin zayıflığınızı anlayabilir*. İsa bizim denendiğimiz her alanda denenmiştir; göğüs gerdiğimiz her zorluğu tümüyle anlamaktadır. İbraniler 12:3'te denildiği gibi, "Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün." İsa bir başkasının ihanetine ve haksızlığına uğramanızın ne demek olduğunu anlıyor. Hayatınızdaki acıyı ve ıstırabı herkesten daha iyi biliyor. Mücadele ederken Yüce Başkâhininiz'e yaklaşın. İsa'nın hâlinizden anladığından emin olabilirsiniz.

İkinci olarak, *İsa her alanda bizim gibi denenmiş ama günah işlememiştir.* Zayıflıklarımızla özdeşleşen İsa, bizlerden çok daha büyük ölçüde denendiği ve acılara katlandığı hâlde günah işlememiş olmasıyla eşsizdir. Bugün Rabbimiz İsa Mesih, kendisinde bulunan ilahi gücü ve mükemmelliği göklerdeki tahtından size memnuniyetle sunmaktadır. Siz zayıfsınız ama O güçlüdür. Ulaşılabilirdir ve muktedirdir.

İsa sadece hâlinizden anlamakla kalmayıp tümüyle sizin yardımınıza yetişecek yeterliliktedir. Bugünkü metin, Mesih'in bizim zayıflıklarımıza yakınlık duyduğunu *ve* en çok muhtaç olduğumuzda bize merhametini ve lütfunu sunabileceğine dair güvence veriyor. İşte, ihtiyaç anınızda sizi bekleyen lütuf ve merhamet var. Kendi içinizde bulamadığınız merhamet ve lütuf için Mesih'e dönün.

İsa "insanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı" (Yşa. 53:3). Sizin durumunuzu kesinlikle iyi biliyor. Kişisel mücadelelerinizi sizi tam olarak anlamayan bir dostunuzla ya da aile üyesiyle paylaşmanız zor olabilir. İsa sizi *tümüyle anlıyor.* Dahası, size muhtaç olduğunuz zaman yardımcı olabilir.

İbraniler'in yazarı, 16. ayette size dönerek şöyle diyor: "Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım." Şimdi İsa'nın kim olduğunu bildiğimize göre, İsa'dan ötürü Tanrı'nın tahtına yaklaşıp yardım dileyebiliriz.

Tanrı'nın kendisiyle bir kişisel ilişkiye sahip olmak gibi olağanüstü bir ayrıcalığınız var. Sevgili arkadaşım, Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle *yaklaş*.

Düşünün: Bugünkü metni okurken aklınıza hangi zayıflıklarınız geliyor? İsa'nın sizin hâlinizden anladığına inanıyor musunuz? Sizin için lütuf tahtına yaklaşmak neye benziyor?

Harekete Geçin: Rab'be dua yoluyla cesaretle yaklaşın, O'nunla sade ve dürüst bir dille konuşun. İlişkiniz olan Tanrı'yla bağ kurun! O sizi duyacak ve size yardım edecektir.

28. GÜN

Tanrı'nın Tesellisi Size Bereket Olur

Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor. Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz. (2.Ko. 1:3–5)

Büyük acılara katlanmış insanlarla görüştükçe, benzer duyguyu tekrar ve tekrar duyarım: Acılarını asla tekrar yaşamak istemiyorlar ama acıyı öykülerinden silmek de istemiyorlar çünkü acıları sayesinde Tanrı'yı daha çok tecrübe etmişler. Bunu, acıları yeni tadan ya da henüz Tanrı'yı tanımayan birisine söylerseniz, size tuhaf bir şekilde bakacaktır. Ancak birçok imanlı, acılarının Tanrı'yı daha yetkin bir şekilde tanımak için birer araç olduğuna tanıklık etmektedir. Tanrı'yı tanımakla ilgili tanıklığımız, ıstırap tecrübemizle o denli içi içe geçmiştir ki, bunun hiç yaşanmamış olmasını istemeyiz. Biz acı çekerken, Tanrı bize karanlıkta hizmet etmiştir. *Bizi bütün sıkıntılarımızda teselli eden Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun!* Rab bizleri teselli ediyor. Bizi seviyor. Bizi taşıyor. Kendisini bize daha çok gösteriyor. Tanrı bizi sıkıntılarımızda teselli ederken kendisine daha çok yaklaştırıyor.

Acılar bizi kendi imkânlarımızın sonuna getirir ve merhametli Baba o yetersizliğimizi kullanarak bizi bütün tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, yani kendisine yöneltir.

Elçi Pavlus'un düşmanları, *onun* acılarına işaret ederek kendisinin elçiliğe uygun düşmediğini öne sürdüler. Ancak Pavlus daha doğrusunu biliyordu. Onun acıları, Tanrı'nın çevresindeki imanlıları güçlendirmek için kullandığı araçlardı. Merhametli Baba'yı ve bütün tesellinin kaynağı olarak Tanrı'yı yüceltebiliyordu çünkü sıkıntılarda Tanrı'nın gücünün yeterli olduğunu *kişisel olarak* tecrübe etmişti (bkz. 2.Ko. 12:1-10). Etrafındaki acı çeken imanlıları teselli etmek için Tanrı'nın tesellisine dayanıyordu.

Mesih'in kendisi de büyük acılara katlandı ve biz imanlılar bu acılara ortak olacağız ama Mesih aracılığıyla bizler Tanrı'nın tesellisine de ortağız. Eğer şu anda bir ıstırabın ortasındaysanız, bu sözler sizi henüz teşvik etmeyebilir ama yakında etmesi için dua ediyorum. Pastörüm şöyle demişti: "Beklemek, amaçları zaman içerisinde gerçekleşen bir Tanrı'da yaptığımız şeydir."[1] Rab'bi bekleyin. Kutsal Ruhu ve tesellisi için dua edin. Sadakatinin açığa çıkması zaman alsa dahi, O sizi hüsrana uğratmayacaktır.

Sizi yaralayan insanları bağışlamak gibi zor bir işi yaparken, Tanrı sizinle o çetin süreçte buluşacaktır. Birisi size acı verdi ve belki o kişi hâlâ acı vermeye devam ediyor. Bu acının yarattığı ıstırap öykünün sonu *değildir*. Öykünün sonu Tanrı'nın tesellisidir. Rab kendisini size daha çok verecek. Bağışlama işinden kaçmayın; bunun yerine, acı çekerken Tanrı'nın tesellisine sarılın. O size acılarınızda yardımcı olacaktır ve böylece, aldığınız teselliyle başkalarını teselli edebilmenizi sağlayacaktır.

Düşünün: Acılarınızın ortasında Tanrı'nın tesellisini tecrübe ettiniz mi? O'nun tesellisini arıyor musunuz? Tesellisini sizin gözden kaçırdığınız şekillerde sunuyor olması mümkün mü?

Harekete Geçin: Acı çekmiş ama imanda sebat etmiş olgun bir Hristiyan bulun. O kişiye acılarında Rab'bin tesellisini nasıl tecrübe ettiğini sorun.

29. GÜN

İsa Size Rahat Verir

"Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir."
(Mat. 11:28–30)

İsa bizi kendisine gelip rahata kavuşmaya davet ediyor.

Mesih bugünkü ayetleri, kurtuluşlarını iyi işlerle kazanmaya çalışmanın ağırlığı altında ezilen bir kalabalığa söylüyordu. Bu akılsızlık o günkü din önderleri tarafından öğretiliyordu. Ancak Rabbimiz, onları işlere dayalı doğruluk yasasından kesin surette farklı bir şeye çağırdı. Kurtuluşları için kendisine *kişisel olarak* güvenmelerini istedi. "Bana gelin… size rahat veririm" dedi.

İsa insanlara kendisinin 'boyunduruğunu' yüklenmelerini söyledi. Boyunduruk sözcüğünün resmini aklınızda canlandırın. İsa'nın döneminde tahtadan yapılmış bir yapı, ağır bir yükü çekecek iki öküzü birbirine bağlardı. Boyunduruk büyük bir yükü taşımak için iki kişinin birbirine bağımlı olmasını gerektiriyordu. İsa kalabalıklara, *O'nun* boyunduruğunu üstlenebileceklerini söyledi! Boyunduruğunun kolay olduğunu ve yüklerini hafifleteceğini vaat etti. İsa kendisini yumuşak huylu ve alçakgönüllü olarak tanımladı. Onların ruhlarını ferahlatıp onlara rahat verebilirdi. Bu rahatlık, sonuç olarak O'na basit bir imanda ve adanmışlıkta bulunur – öylesine basittir ki, çocuklar bile İsa Mesih'in ne demek istediğini anlayabilirler (bkz. Mat. 11:25-26).

İsa *sizin* ruhunuzu rahata kavuşturmak için *sizi* kendisine davet ediyor. Taşıdığınız yükler ne olursa olsun, size yardımcı olabilir. Size, "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin!" diye sesleniyor. Bugün kendinizi yorgun hissediyor musunuz? O'na dönecek misiniz? Paul Miller şöyle yazmıştır: "İsa'ya gelmek için ölçüt yorgunluktur. Hayatın altında ezilmiş olarak gelin. Dalgın bir zihinle gelin. Darmadağınık gelin."[1] Bunlar bugünkü metnimizde İsa'nın sözlerine uyuyor, değil mi?

İsa, "Kendinizi toplayın da gelin" demiyor. "Duygusal olarak olgun, makul ve daha az günahlı olduğunuzda gelin" demiyor.

"Bağışlama konusunda daha iyi olduğunuzda gelin" demiyor.

İsa, "*Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar!* Bana gelin, ben size rahat veririm" diyor.

Bugün İsa'ya gidin. Beklemeyin. O'na güvenin. Bizler Kurtarıcı'ya muhtaç olan günahkârlarız ve Kurtarıcı O'dur! O'nun boyunduruğunu üstlenmek, kendinizi kurtarma yükünden sizi azat eder. O'nun boyunduruğu sizi bağışlamanın ağır yükünü taşımaktan da azat eder. Ey yorgun kutsal, şimdi O'na gel! İsa size "Bana gelin" diyor.

İsa'yla kişisel olarak irtibata geçin. O'nun Sözü'nü okuyun. O'nun Sözü'ne güvenin. O'na tüm varlığınızla dua edin. Kendinizi tutmayın. O, yumuşak huylu ve alçakgönüllüdür. Sizi rahata kavuşturabilir. Bugün hiçbir şey sizi O'na koşmaktan alıkoymasın.

Düşünün: Sizi İsa'yla zaman geçirmekten alıkoyan engeller nelerdir? Meşgul olmak mı? Gurur mu? Utanç mı? Tembellik mi? Günlük programınıza dua girmiyorsa, hangi öncelikler giriyor?

Harekete Geçin: Eğer Rab'le zaman geçirmeyi günlük programınıza uydurmakta sorun yaşıyorsanız, küçük bir başlangıç yapın. Tanrı'nın Sözü'nü okumak için günde beş dakika ayırın ve okuduklarınızla bağlantılı olarak dua edin. Günlük programınızda yaptığınız küçük bir değişiklikle dahi, Tanrı'nın size nasıl hizmet edebileceğini görün.

30. GÜN

Tanrı'nın Gücü Size Yeter

İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim. Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm. (2.Ko. 12:9–10)

Bağışlamak bize birkaç beden büyüktür. Bizler bağışlama görevi için zayıfız. İyi haberse şu ki, biz zayıf olduğumuzda, Tanrı güçlüdür.

Elçi Pavlus zayıflığa aşinadır. 2. Korintliler 12:1-10'dan bildiğimiz kadarıyla, yaşadığı bir denenme kendisine büyük işkence çektiriyordu. Tanrı'nın bu çileli denenmeye son vermesi için yalvarıyordu ama Tanrı, Pavlus'un dualarını onun umduğundan farklı bir şekilde cevapladı. Tanrı denenmeye son vermek yerine lütfunun ve gücünün, zayıflık anında Pavlus için yeterli olacağını söyledi. Pavlus şaşırtıcı bir şekilde zayıflıklarıyla daha da çok *övüneceğini* haykırıyor! Neden? Mesih'in gücü içinde bulunsun diye. Pavlus zayıflıklar, zorluklar ve felaketlerde hâlinden *memnundu* çünkü zorluklar Pavlus'u güç bulmak için Tanrı'ya yaklaştırıyordu. "Ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm" diyor Pavlus. Tanrı'nın gücü zayıflıkta tamamlanır. Şükürler olsun!

Tanrı'nın lütfu en karanlık anlarımız ve en derin mücadelelerimiz için tümüyle yeterlidir. Zayıf olduğumuz zamanlarda Tanrı'ya bel bağladığımızda, O'nun gücü kendini belli eder.

Angela'nın yaşamında Tanrı'nın her şeye yeterli lütfunu gördüm. Küçük bir bebeğin annesiydi ve genç kocası kanserden ölmüştü. Baş etmesi gereken çok şey vardı – anneliğin şoku, hayat ortağının kaybı, uykusuzluk, zorlaşan maddi durum, babasız yetiştirmesi gereken bir bebek. Onunla ilk görüşmemizde, yapacağım en zor danışmanlık hizmeti olacağından korkuyordum.

Ne var ki Angela, olağandışı bir cesaretle konuşarak beni şaşırttı ve benim ona hizmet etmemden çok o bana hizmet etmiş oldu. Kocasını kaybettiği için üzüntüsünü, korkusunu ve hatta öfkesini açıkça dile getirdi. Aynı

zamanda sağlam imanını da ifade etti. Örneğin, oğlunu tek başına yetiştirmekle ilgili hüsrandan söz ederken, "Kocamı cennete götüren Tanrı, bana da annelik konusunda destek olacaktır. Bana kalsa, böyle bir hayatı seçmezdim ama O'na güvenebilirim." Tanrı, Angela'nın dualarını onun beklediği ya da umduğu gibi cevaplamamıştı ama imanını ve umudunu yeterli gücüyle korumuştu.

Bizler zayıflığımızda Tanrı'nın gücünü keşfederiz. Zayıflık kendimize güvene dair kötü fikirleri bırakmamızı sağlar ve aslında bunun için bizi zorlar. Tanrı'nın sınırsız gücüne güvenmekten başka hiçbir seçeneğimiz kalmaz. Bu da en büyük armağandır – koşullar ne olursa olsun, Tanrı'nın lütfunun tümüyle yeterli olduğunu bilmektir. O'nun lütfu fırtınanın tam ortasında esenliktir.

Bir başkasının günahından ötürü afalladığınız zaman, Tanrı'nın lütfu size yeter. Bu lütuf, bağışlama konusunda zayıf hissettiğinizde yeterlidir. Koşullarınız ne olursa olsun, Tanrı size ihtiyaç duyduğunuz anlarda lütfunu verecektir. O'nun gücü, zayıflığınızda tamamlanır. O'na güvenin.

Düşünün: Tanrı gerçekten ihtiyaç duyduğunuz bir anda beklenmedik gücünü size gösterdi mi? Denenmenizin karşısında dayanma gücü için O'nun lütfunu yaşamanın, denenmeyi tümden ortadan kaldırmasından daha iyi olabileceğine inanıyor musunuz?

Harekete Geçin: Günahınızdan ya da bir başkasının günahlarından ötürü zayıf hissettiğiniz zaman, 2. Korintliler 12'yi sesli olarak okuyun ve Tanrı'nın her şeye yeterli olan lütfunu size göstermesi için dua edin.

31. GÜN

Mesih'in Zaferi Sizi Sağlama Alır

İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı. (Vah. 21:3–4)

Tanrı bizi bir gün kendi konutuna getirecektir. Orada Yaratıcımız'la, ruhlarımızın Sevgilisi'yle engelsiz paydaşlığın esenliğini ve sevincini yaşayacağız. Tümüyle barışacak, tamamen O'na kavuşacağız. O bizim Tanrımız olacak, bizim aramızda olacak ve biz de O'nun halkı olarak tamamen kabul edildiğimizi bileceğiz. Cennette artık hiç ağlayış, yas, ıstırap olmayacak. Hem bizim günahımız hem de başkalarının bize olan günahları geçip gitmiş olacak.

Zihninizi son durağınızın gerçekliğine odaklayarak, bağışlaması çok acı verici bir şeyi bağışlamak için yepyeni bir güç bulduğunuzu hissedebiliyor musunuz? Neden?

Mesih'in çarmıhtaki zaferi, armağanların en büyüğünü, yani aklanmayı ve Tanrı'yla barışmayı bizim için güvence altına almaktadır ve ardından öykünün sonunu biliyoruz. Sonsuza dek Tanrı'yla birlikte olacağız. Geleceğimiz Mesih'te güvendedir. Öykümüzün bu zafer dolu sonu, *şu anki* yaşam tarzımızda fark yaratır. Eğer bizi böyle görkemli, acısız bir geleceğin beklediğini biliyorsak, cennetteki konutumuza giderken başkalarını bağışlamamızı ve onlara karşı verici olmamızı mümkün kılmaz mı bu?

Oğlum süper kahraman kitaplarını ve filmlerini seviyor. Yaşı daha küçük ve bu yüzden öyküye kötü bir karakter girdiğinde, "James, korktun mu?" diye sorarım. Bana hep hayır der. Yakın zamanda ona neden kötü adamlardan hiç korkmadığını sordum ve sakin bir tavırla cevap verdi: "Çünkü onlar hiç kazanmıyor!" James bütün iyi süper kahraman öykülerinin sonunu biliyor. Sevdiği karakterler zaferi kutlayacaktır ve mutlu bir son olacaktır. Öyleyse bu yolda rahatsızlık duymaya ne gerek var?

Aynı şekilde, *öykümüzün* sonunu bilmemiz, şu anki koşullarımızı algılama şeklimizi de değiştirir. Zor bir ilişkide acı çektiğimiz zaman, Tanrı'yla ve O'nun halkıyla sevinçli, engelsiz bir paydaşlık yaşayacağımız güne bakarız. İşte o gün ve sonraki günlerde, sonsuza dek bir daha ne acı çekeceğiz, ne ağlayacağız, ne de yas tutacağız. Kendi günahımızın ve başka insanların günahlarının etkilerini bir daha asla hissetmeyeceğiz. Tanrı'nın yüceliğine öyle doyacağız ki, içimizde ne güceniklik ne öfke tutacağız.

Gözlerimizi cennete diktiğimizde, başkalarının ilişkide yaptığı yanlışlar sönüp gitmeye yüz tutar. Bizler cennetteki konutumuzda bizi bekleyen yüceliği beklerken, Tanrı da bağışlama gücümüzü tazelesin.

Düşünün: Cennetin düşüncesi sizde hayranlık mı uyandırıyor, yoksa isteksizlik mi? Cennet vaatleri bugün sizi nasıl teşvik edebilir?

Harekete Geçin: Bu hayat sonsuz cennet umuduna kıyasla bir nefes gibidir. Bu gerçek size başkalarını bağışlayacak cesareti versin. Vahiy 21 ve 22'de cennetle ilgili daha fazlasını okuyun. Gelecekteki yaşamın vaatlerinin zevkini çıkarın.

Sonuç

Bağışlama hakkında yazmaya karar verdiğim zaman, bağışlamada "iyi" olduğumu hayal ediyordum! Ancak bağışlama hakkında yazmaya başlar başlamaz, Rab bana bağışlamanın hayatımda ne kadar zor olduğunu lütufkâr bir şekilde açıklamaya başladı.

Bağışlamakla ilgili sıkıntı budur; bir kerede ustalaşıp yolunuza devam edebileceğiniz bir şey değildir. Günahlı bir dünyada yaşam, bağışlamak için *bitmeyen* fırsatlar sunar. Uzun süreli ilişkilerde eski çatışmalar canlanır ve yeni ilişkilerdeyse yeni çatışmalar baş gösterir. Eski yaraların çözülmemiş acı duyguları sızıntı yaparak bizi şaşırtır ve bağışlamak tek çaredir. Kendimizi tekrar ve tekrar bağışlamayla boğuşurken buluruz.

Bu dünyada bağışlama ihtiyacımız hiç bitmeyecek. Bu konudaki şaşkınlığımı yaşlı bir kutsalla paylaşıyordum. "Tabii ki!" diye güldü. "İsa bizi evimize götürene dek bağışlamaya son vermeyeceğiz." İşte yaşlı kutsalları bu nedenle severim. Biz genç Hristiyanları şoke eden rahatsız edici şeyler, onları pek sarsmıyor

Sürat Koşusu Değil, Maraton

Bağışlama bir sürat koşusu değil, maratondur. Parlak günlerimde uzun mesafe koşucusuydum, bu nedenle maratonla sürat koşusu arasındaki farkı size söyleyebilirim. Sürat koşusunda elinizden geleni yaparsınız. Rakibinizi yenmek için kuvvetinizin en ufak zerresini bile saklamaz, harcarsınız. Yarış çabuk biter ve en hızlı koşucu kazanır. Açık ve nettir. Oysa uzun mesafe yarışında, yarışı kazanan dayanıklılıktır. Uzun mesafe koşusunu en hızlı, en güçlü ya da en yetenekli olduğunuz için kazanmazsınız. Uzun mesafe koşusunu *dayanıklı* olduğunuz için kazanırsınız.

Dayanmak, zorlu sıkıntının karşısında sebat göstermek demektir. Hedef zor olduğunda dahi sebat edersiniz. Yol uzundur. Bedeniniz zayıftır. İşte o zaman dayanırsınız. Dayanmakla ilgili iyi haber, bunun nihayetinde edinilen bir beceri olmasıdır. Hız, kuvvet ve yetenek bazıları için doğuştan gelebilir ama dayanıklılık zaman içerisinde sıkı çalışmakla ve denemek için irade göstermekle gelişir.

Sevgili arkadaşım, *bağışlama ruhsal dayanma yarışıdır.* Eğer uzun mesafe koşusu sizin spor dalınız değilse, yüreklenin! Bağışlama yarışını tek başınıza koşmuyorsunuz. Uzun hayat koşunuzda bağışlama dayanıklılığı için yola çıktığınız zaman sizi mücadele için donatan kişi, imanınızın öncüsü ve tamamlayıcısı olan İsa Mesih'tir.

İbraniler yazarının harika bir dille ifade ettiği gibi, "İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyırıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım. Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu" (İbr. 12:1-2).

Eski çağın kutsallarının örneğine uyarak, nihayetinde bir iman yarışı olan bağışlama yarışını koşmak için günahlı yüreklerimizin her yükünden sıyrılalım. Kendimizi, başkalarından bağışlamayı esirgemek için ayartıldığımız her an, günaha sırtımızı çevirerek ve Müjde'ye dönerek eğitiriz. Öfke, kin, yargı ve kızgınlık yüklerinden sıyrılarak kuvvet bulmak ve mücadelede dayanmak için İsa'ya bakarız. İmanımızı başlatan O'dur; onu koruyabilen ve koruyacak olan da O'dur. Şu anda zor bir yolda dayanıyoruz ama O, çarmıha giden yolda çok daha fazlasına dayandı. Dayanmak için gerekli olan her şey için O'na güvenebiliriz.

Lisedeki koşu antrenörümden öğrendiğimiz bir şey varsa, o da bitiş çizgisine değil, onun ötesine bakmaktır. Eğer bitiş çizgisine bakarsak, yaklaşırken kaçınılmaz bir şekilde yavaşlayacağımızı söylerdi. Ama bitiş çizgisinin *ötesine* bakıyorsak, çizgiye *kadar* hız kesmeden koşabiliriz. Bu hayatta dayanmaya devam ederken, bitiş çizgisinin ötesine, İsa'nın kendisine bakalım. Mesih gittiğimiz yerdedir. Bizim için O zaten yarışı kazanmıştır. Şimdi bizler de O'nun Ruhu'nun yardımıyla, imanla ve bağışlamayla, O bizi eve çağırana dek koşabiliriz.

Buradan Nereye Gideceksiniz?

Bu ruhsal okumayı tamamladınız ama bitiş çizgisine varana dek koşmanız gereken çok sayıda kilometre var. Bağışlamada gelişmeye devam etmek için Mesih'in yardımına ihtiyaç duyacaksınız. Konuyu toparlarken size sonraki adımları, yani yedi öneriyi sunmama izin verin.

1. Bu kitabı tekrar okumayı düşünün. İkinci kez okumak, içindekileri daha çok sahiplenmenize yardımcı olur. İlk okumada içeriği öğrenirsiniz. İkinci okumadaysa dersleri daha da içselleştirebilirsiniz. En azından, özellikle yararlı bulduğunuz günlere tekrar bakın.
2. Eğer Kutsal Ruh'un sizi teşvik etmek için kullandığı ayetler varsa, bunları ezberleyin ve benimseyin. Bunları arkadaşlarınıza anlatın. Bir karta not edip yanınızda taşıyın. Aynaya yapıştırın. Sık sık duaya dökün.
3. Otuz bir gün süresince Matta 18:21-35 üzerinde derinlemesine düşünün. Özellikle 23-27. ayetlere odaklanın. Metni özümseyin. Hayatınıza uygulayın. Bilge dostlarınızla bu konuda konuşun. Sık sık dualarınıza konu edin. Bunu yapmak yüreğinizi yumuşatıyor mu diye bakın.
4. Bu kitabın sonundaki kaynaklar listesinde tavsiye edilen bir kitabı ya da kitapçığı okuyun. Bütün bu kaynaklar, Müjde'yi merkez alan bağışlama gelişimine devam etmeniz için sizi teşvik edecektir.
5. Eğer Kutsal Kitap'a inanan, İsa'yı seven yerel bir kilisenin bir parçası değilseniz, böyle bir kilise bulup çabucak katılın. Her hafta Tanrı'nın Sözü'nün vaaz edilmesini dinlemek ruhunuz için hayatidir. Gerçek imanlılarla omuz omuza olmak, sadece otuz bir gün için değil, ömür boyu bağışlayıcı bir yürek için savaşmanıza yardımcı olacaktır.
6. Eğer hâlâ bağışlama konusunda bocalıyorsanız, daha fazla yardım almak amacıyla bir Kutsal Kitap danışmanı bulmayı düşünün. Düşünceli, ilgilenen ve işin ehli bir danışman, çok büyük fark yaratabilir.
7. Kesinlikle Tanrı'nın Sözü'nü okuyun ve dua edin. Bir aylık ruhsal okumanın yararı olur ama Mesih'le kişisel bir ilişkinin yerini tutamaz.

Teşekkür

Sevgili kocam Rob'un gayretli desteği olmaksızın bu ruhsal okuma olamazdı. Çok gerekli yardımın, beyin fırtınası ürünü fikirlerin, çalışmamı gözden geçirdiğin ve ben yazmaya çalışırken çocukları kontrol altında tuttuğun için teşekkür ederim. Bağışlama söz konusu olduğunda, sen herkesten daha iyisin. Seni seviyorum ve senin için minnettarım.

Hayatımda birçok, *birçok* rolü olan adam, Deepak Reju'ya da teşekkür ederim. Sen benim danışmanım, öğretmenim, akıl hocam, dostum, kardeşim ve bu listeye ek olarak *editörümsün*! Senin yıllar boyunca duayla dolu rehberliğin olmasa, ben kim bilir nerede olurdum. "Teşekkür ederim" demek yetmez.

Elizabeth Christiansen, sevgili Hannah Sue, Lydia ve James'le ilgili harika yardımın, hizmetkâr yüreğin için teşekkür ederim. Onlar seni seviyor ve elbette ben de seviyorum! Bir anne olarak hayatımın bu çılgın döneminde yazmaya devam etmem için bana moral veren harika arkadaşlarımın ve ailemin tümüne teşekkür ederim. Beni "sevgi ve iyi işler için" gayrete getirmekten asla vazgeçmiyorsunuz (İbr. 10:24)!

Chesed Broggi, Emily Halle ve Liz Whyte'a değerlendirmeleri, düzeltmeleri ve teşvikleri için teşekkür ederim. Ben yazarken dualarıyla destek veren topluluk grubuma ve dua grubundaki annelere teşekkür ederim. Bu seriyi koordine eden ve buna katkıda bulunmama izin veren P&R yayın personeline, özellikle yol boyunca bilgece tavsiyelerde bulunan Rush Witt ve Amanda Martin'e teşekkür ederim.

EK

Bağışlamayla İlgili Sık Sorulan Sorular

Bir danışman olarak, bağışlamanın üstesinden gelmeye çalışan insanların sık sık aşağıdaki soruları sorduklarını gördüm. Cevaplarım kısa, bu nedenle lütfen daha fazla çalışmak için kaynaklar sayfasındaki harika kitaplara göz atın.

Bağışlamak Yaralayıcı Davranışlara Göz Yummak ya da Mazeret Bulmak Anlamına Gelir mi?

Bağışlamak başka bir kişinin neden olduğu acıyı hafife almamalıdır. Tam tersine, bağışlamak gerçek acının gözünün içine dürüstçe bakmak ve Tanrı'nın yardımıyla dua ederek onu bağışlamayı seçmektir. Bağışlamak günahı göstermekten kaçınmak da değildir. Bazen bir suçu hoş görmek uygundur (bkz. Özd. 19:11; 20. Gün) ama diğer zamanlarda Kutsal Kitap'a uygun bir tutumla, kişiyi günahıyla yüzleştirmek gerekir (bkz. Mat. 18:15-17; 21. Gün).

Bağışlamalı ve Unutmalı mıyım?

Unutmak sizin kontrol edebileceğiniz bir şey değildir, bu yüzden gerçek dışı bir beklentidir. Bununla birlikte, bağışlamak demek, başkalarının haksızlıkları üzerinde kasten durmamanız demektir. Size karşı işlenen günahlar üzerinde durmak, sadece cesaret kırıklığına ve gücenikliğe götürecektir. Birisini gerçekten bağışlamaya karar verdiğinizde, acı verici hatıralar zaman zaman nüksedebilir. Bu tür hatıralar, bağışlama konusunda yardım almak için Tanrı'ya dönmenizi sağlayan fırsatlar olsun. Acı verici hatıranın üzerinde durma ayartısıyla savaşın ve bunun yerine gökteki değerleri düşünün (bkz. Flp. 4.8-9; 15. Gün).

Bağışlamakla Barışmak Aynı Şey mi?

Bağışlamayı hem dikey hem de yatay boyutlu olarak düşünün. Kutsal Yazılar'ın büyük çoğunluğu bağışlamanın dikey boyutundan, yani Rab'bin önünde yüreğin bağışlama tutumundan söz eder (bkz. Mar. 11:25; 16. Gün). Başkaları bize karşı ne zaman günah işlerse, Tanrı onları yüreğimizde tek taraflı, koşulsuz olarak bağışlamamızı buyurur. Kutsal Kitap aynı zamanda, bize karşı suç işleyenlerle aramızda yatay bir bağışlama ilişkisinden de söz eder (bkz. Luk. 17:3; 10 ve 21. Günler). Bunun diğer adı *barışmaktır*. Bir ilişki günahtan ötürü hasar gördüğünde, iki taraf da barışmayı arzulamalıdır. Bununla birlikte, duruma göre barışma tamamen mümkün olabilir ya da olmayabilir. Örneğin suçlunun tövbesiz günahı, barışmayı çok zor ve hatta tehlikeli bir hâle getirebilir. Tanrı'nın önünde yüreğin bağışlayıcı bir tutuma sahip olması, ilişkide barışmanın mümkün ya da bilgece olmadığı durumlarda dahi daima zorunludur.

Hatasını Kabul Etmeyen ya da Tövbe Etmeyen Bir Kişiyi Bağışlamam Gerekir mi?

Haksızlık yapan bir kişi hatasını açıkça kabul etmeyi ya da tövbe etmeyi reddediyorsa, o kişiyle ilişkisel barışma tümüyle mümkün olmayabilir (bkz. Mat. 18:15-17; 23. Gün). O zaman bile Tanrı, sizi o kişiyi tamamen bağışlayan bir yürek tutumuna sahip olmaya davet eder (bkz. Mat. 6:14-15; 23. Gün). Tanrı sizi bağışlamış olduğu gibi, siz de aynı şekilde bağışlamalısınız.

Bağışlamak Bir Kereye mi Mahsustur Yoksa Bir Süreç midir?

Her ikisi de doğrudur. Her yönden Mesih'e benzemek için gayret gösterirken, zaman içerisinde belli bir anda O'nu örnek almak için bir karar veririz ama insan zayıflığımız nedeniyle süreci devam ettirmekte bocalarız. Hepimiz gelişmek ve değişmek için Tanrı'nın Ruhu'ndan yardım almaya muhtacız. Bağışlamaya çalışıp da bunun zor olduğunu görürseniz, cesaretinizi yitirmeyin. İnsani sınırlarınız size her hatırlatıldığında, Tanrı'nın her şeye yeterli olan lütfuna dayanın (bkz. 2.Ko. 12:9; 26. ve 30. Günler).

Notlar

Giriş

1. Donna Terrell, "Donna Terrell's Special Report: Mother Forgives Son's Killer," Fox16.com. Erişim adresi (10 Temmuz, 2015): http://www.fox16.com /crime/donna-terrells-special-report-mother-forgives-sons-killer /210680526.
2. Eğer fiziksel, duygusal, ruhsal ya da cinsel yönden tacize uğradıysanız, bağışlama hakkında konuşmak çok daha karmaşık bir hâl alır. Kendi durumunuza özgü olarak tacize en iyi nasıl karşılık verebileceğinize ilişkin pastörünüzle ya da danışmanınızla görüşün. Ancak şunu söylemek isterim: Bağışlamak demek, kendinizi tacize maruz bırakmak demek değildir. Güvende olmak için hemen yardım isteyin.

3. Gün: Tanrı'nın Karşılıksız Lütuf Armağanına Güvenin

1. Julia H. Johnston, "Marvelous Grace of Our Loving Lord," 1911.

8. Gün: Bağışlamak Adaletsizdir

1. David Powlison, *Good and Angry: Redeeming Anger, Irritation, Complaining, and Bitterness* (Greensboro, NC: New Growth Press, 2016), 80.

11. Gün: Bağışlamak Borcu İptal Etmektir

1. Thomas Watson, *The Doctrine of Repentance* (CreateSpace Independent Publishing Platform, 2018). İlk olarak 1668'de yayımlandı.

23. Gün: Düşmanınızı Sevin

1. Eğer sağlıklı kilise disiplini uygulayan bir topluluğa aitseniz, size haksızlık yapan kişiyle yüzleşirken daha fazla yardım almak için kiliseye başvurmanız mümkün olur (bkz. Mat. 18:15-17). Size haksızlık yapan kişi kilisenin üyesi değilse bile, onunla yüzleşmek için başka insanların yanınızda gelmelerini istemenin yararı olabilir. Eğer barışma sakin bir şekilde devam etmiyorsa, durumunuzla ilgili görüşünü almak için bir Kutsal Kitap danışmanı bulmak da yararlı olabilir.

2. Düşmanınızı sevmek ve bağışlamakla onlara güvenmek aynı şey değildir. Güven diğer kişinin sürekli, zamanla kanıtlanan doğruluğuyla *kazanılan* itimattır. Bağışlama koşulsuz olduğu hâlde, güven suçlu kişinin devam eden tövbesine bağlıdır.

24. Gün: İntikamı Rab'be Bırakın

1. Bazen istismara dayalı ilişkilerde sınırlar koymanız gerekir. Jen Wilkin isimli Hristiyan yazar ve konuşmacının yararlı tavsiyesine kulak verin: "Kutsal Kitap başkalarına sürekli zarar veren kişilerle beraberliğin tehlikelerinden ısrarla söz eder. Geçmişteki hatalarından hiç ders almayanlara ahmak der. Bizi yaralayan ahmakları bağışlayabiliriz ama ahmak kişiye bizi yaralaması için sınırsız fırsatlar veremeyiz. Böyle yaparsak, biz de ahmakça davranmış oluruz. İsa, Müjde kitaplarında merhametini sunar ve bunu yaparken daima dolaylı ya da dolaysız olarak 'Git ve bir daha günah işleme' der. Suçlu kişi bize karşı günah işlemeye ısrarla devam ederse, sınırlar koymamız bilgece olur. Bunu yapmak, suçluya merhamet gösterme eylemidir. Bize karşı günah işleme fırsatını sınırlandırmakla, onu Tanrı'nın önünde daha çok suç işlemekten esirgemiş oluruz. Merhamet asla ruhsal, sözel, duygusal ya da fiziksel tacize teslim olmayı gerektirmez." *In His Image: 10 Ways God Calls Us to Reflect His Character* (Wheaton, IL: Crossway, 2018), 80–81.

26. Gün: Tanrı'nın Ruhu Sizi Güçlendirir

1. Paul Miller, *A Praying Life: Connecting with God in a Distracting World* (Colorado Springs: NavPress, 2009), 160–61.

28. Gün: Tanrı'nın Tesellisi Size Bereket Olur

1. Mark Dever, "The Lord's Love (Psalm 33:1–22)," Capitol Hill Baptist Church. Erişim adresi (18 Eylül, 2016): www.capitolhillbaptist.org/sermon/the-lords-love/.

29. Gün: İsa Size Rahat Verir

1. Paul Miller, *A Praying Life: Connecting with God in a Distracting World* (Colorado Springs: NavPress, 2009), 32.

Bu Yolculuk İçin Önerilen Kaynaklar

DeMoss, Nancy Leigh. *Choosing Forgiveness: Your Journey to Freedom*. Chicago, IL: Moody Publishers, 2008. [Bu kitap, Kutsal Kitap'ın bağışlama hakkında söylediklerinin yanı sıra başkalarını bağışlamanın (ya da bağışlamamanın) hayatımızı nasıl etkileyebileceğine dair tatlı bir derin düşünme kitabıdır. Pratik, kolay anlaşılır, sıcak ve şefkatli bir dili vardır.]

Jones, Robert D. *Forgiveness: I Just Can't Forgive Myself*. Phillipsburg, NJ: P&R Publishing, 2000. [Bu kısa kitapçık, çok sayıda Hristiyan'ın geçmiş günahlarından ötürü kendilerini bağışlamakta zorlanmalarını ele almaktadır. Jones devam eden suçlulukla ilgili yanlış varsayımları irdeliyor ve okuru Mesih'te tam bağışlamanın sevinç veren armağanına yönlendiriyor.]

Lane, Tim. *Forgiving Others.* Greensboro, NC: New Growth Press, 2005. [Tim Lane bilgelikle dolu Kutsal Kitap öğütleri içeren bu kısa kitapçıkta, başkalarına bağışlama sunabilmek için Tanrı'nın bağışlamasını bilmemiz gerektiğini öne sürüyor ve bağışlamanın çeşitli durumlarda nasıl gösterilebileceğine dair pratik örnekler veriyor.]

Lane, Tim, and Paul David Tripp. *Relationships: A Mess Worth Making.* Greensboro, NC: New Growth Press, 2006. [Bu kitap Müjde'yi ilişkilere uyguluyor. Özellikle "Bağışlama" isimli 9. bölümü tavsiye ediyorum (s. 91-104). Bağışlamanın ne olduğuna ve ilişkilerde bağışlamanın pratik olarak nasıl gösterilebileceğine ilişkin faydalı ve Kutsal Kitap'a dayalı fikirler sunuyor.]

Powlison, David. *Good and Angry: Redeeming Anger, Irritation, Complaining, and Bitterness.* Greensboro, NC: New Growth Press, 2016. [Bu kitap (bağışlamamanın belirtileri olan) öfke ve kinin teoloji ve uygulama açısından köküne iniyor. 7. ve 8. bölümler (s. 71-103), özellikle bağışlama konusuyla ilgili ve tek başlarına da okunabilirler. 7. bölümün başlığı "Merhametin Yapıcı Hoşnutsuzluğu, 1. Kısım: Sabır ve Bağışlama," ve 8. bölümün başlığıysa "Merhametin Yapıcı Hoşnutsuzluğu, 2. Kısım: Hayırseverlik ve Yapıcı Çatışma."]

Sande, Ken. *The Peacemaker: A Biblical Guide to Resolving Personal Conflict*. Grand Rapids: Baker Books, 2004. [Sande bu kaynakta çatışma çözümü için pratik ve Kutsal Kitap'a dayalı öğütler sunuyor. Bağışlama ve hayatınıza bunu nasıl uygulayabileceğinize ilişkin yararlı Kutsal Kitap rehberliği içeren "Tanrı'nın Sizi Bağışladığı Gibi Bağışlayın" (s. 204-24) isimli 10. bölümü özellikle tavsiye ederim.]

The Biblical Counseling Coalition (Kutsal Kitap Danışmanlığı Koalisyonu), Kutsal Kitap danışmanlığını küresel düzeyde geliştirme ve yayma konusunda tutkuludur. Biz bunu yayıncılıkla, kurduğumuz bağlantılarla ve iş birliğiyle gerçekleştiriyoruz.

Yayıncılık, Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetlerinin ve kaynaklarının tanıtımını yaparak dünyada acı çeken insanlara umut ve şifa götürmektedir. Kutsal Kitap danışmanlığının tanıtımını *15:14* adlı podcastimiz, web sitemiz (biblicalcounselingcoalition.org), ortak hizmetler, konferans katılımları ve kişisel ilişkiler aracılığıyla yapıyoruz.

Bağlantılar Kurmak. Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetleri arasında bağlantılar kurmak, BCC'nin merkezinde yer alan bir unsurdur. BCC, Kutsal Kitap danışmanlığı akımında küresel bir Kutsal Kitap danışmanları ağı oluşturma ihtiyacını ve burada yatan gücü gören önderler tarafından kurulmuştur. Müjde'yi merkez alan ilişkiler kurarak bireyleri ve hizmetleri birbirine tanıtıyoruz.

İş birliği, bizim bağlantı kurma çabalarımızın doğal bir ürünüdür. Kutsal Kitap danışmanlarının ve hizmetlerinin birlikte çalışarak daha başarılı olacağına içtenlikle inanıyoruz. BCC İnanç Bildirgesi, Kutsal Kitap danışmanlığının açık ve kapsamlı bir tanımıdır; otuzdan fazla önde gelen Kutsal Kitap danışmanının iş birliğiyle yaratılmıştır. BCC aynı zamanda pastörlere, kilise önderlerine, danışmanlık yapanlara ve öğrencilere teolojik anlamda bilgelik ve uygulama anlamında uzmanlık sağlayan, üç bölümden oluşan ve birçok yazarın katkıda bulunduğu bir eser yayınlamıştır. Her yıl kitaplar, makaleler, videolar, sesli kaynaklar ve Kutsal Kitap danışmanları için yardımcı olacak diğer ürünlerin üretimi için olanak sağlayabilmekteyiz. Birlikte çalışmak, Kutsal Kitap danışmanlığı alanında sağlam kaynaklar üretmemizi ve en iyi uygulamayı geliştirmemizi sağlıyor. Böylece kilisemizdeki ruhsal bakım hizmetimizi geliştiriyoruz.

BCC hakkında daha çok bilgi edinmek için biblicalcounselingcoalition.org adresini ziyaret edin.

“Hayley Satrom, Kutsal Kitap'a göre bağışlama gibi hassas bir konuyu açık, sevgi dolu ve pratik bir şekilde ele almakta olan armağan sahibi bir yazar.”
—**JOANNA OWENS**, *Danışmanlık Müdürü, Immanuel Bible Kilisesi, Springfield, Virginia*

Sizi derin bir şekilde yaralamış olan birisini –ya da birkaç kişiyi– bağışlamakta zorluk çekiyor musunuz? Sık sık kin ve güceniklik hissediyor musunuz? Etrafımızdaki insanların günahı zihinlerimizde büyüdüğü zaman, Tanrı'ya bakmamız gerekir. O'nun büyük sevgisi, bize sadece acılarımızda teşvik sağlamakla kalmaz, başkaları için gerçek bağışlamayı inşa edeceğimiz temeli de oluşturur. Kutsal Kitap danışmanı Hayley Satrom, bu 31 günlük ruhsal okumada, okumalar, düşündüren sorular ve eylem noktaları sayesinde bizleri Kutsal Yazılar'a yönlendirerek, O'na karşı işlediğimiz günahlara rağmen Tanrı'nın lütfunun ve merhametinin günlük olarak nasıl üzerimize döküldüğünü görmemizi sağlıyor. Bunun ardından da uygulamada başkalarını nasıl bağışlayacağımızı bize gösteriyor.

Yaşam İçin 31 Günlük Ruhsal Okumalar serisinde, Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap öğretmenleri, belirli durumlara ve mücadelelere cevap olan Kutsal Yazı metinleri aracılığıyla, Tanrı'nın Sözü'nü her gün pratik şekillerde hayatınıza uygulamanıza yardımcı olmaktadır.

“Tanrı'nın lütfunu yaşamamıza yardımcı olan Hayley, Mesih'in lütfunu başkalarına vermemiz için bizi teşvik ediyor ve güçlendiriyor. Bu kısa bir okuma olduğu hâlde, gerçek yaşama uygulanan teolojik gerçeklerle doludur.”
—**BOB KELLEMEN**, *Yazar*, Gospel-Centered Marriage Counseling: An Equipping Guide for Pastors and Counselors

“Zor bir konuyu lütuf ve gerçekle ele alıyor. Bence bu ruhsal okuma, bağışlamayla mücadele edenlere gerçekten yardımcı olacaktır ve kitabını içtenlikle tavsiye ediyorum!”
—**JULIE GANSCHOW**, *Yazar*, Seeing Depression through the Eyes of Grace; *Müdür*, *Reigning Grace Counseling Center, Kansas City, Missouri*

“Hayley'nin ruhsal okuması sizin, kiliseyi bile kine sürüklemekte olan artan alınganlıktan kurtulmanıza yardımcı olacaktır. İsa sizi Hayley aracılığıyla bereketlesin!”
—**PAUL MILLER**, *Yetkili Müdür, seeJesus.net; Author*, A Praying Life

HAYLEY SATROM, özel danışmanlık merkezi Heart Song Counseling'in yardımcı direktörü ve Washington, DC'deki Capitol Hill Baptist Kilisesi'nde Kutsal Kitap danışmanıdır.

KARANLIKTAN IŞIĞA YAYINLARI

ISBN 978-605-70441-4-3